

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ
SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

**Güney Asya Stratejik Araştırmalar Merkezi (GASAM) ve Türk İşbirliği ve
Koordinasyon Ajansı Başkanlığı (TİKA) İşbirliğinde Gerçekleştirilen
“NATO Sonrası Afganistan” Sempozyumu**

II. Oturum Sunumları

6-7 Mayıs 2015

İstanbul-Türkiye

**“Afghanistan After NATO” Symposium Organized By South Asia Strategic
Research Center (GASAM) and Turkish Cooperation and Coordination
Agency (TİKA)**

2nd Session Presentations

6th-7th May 2015

Istanbul-Turkey

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

NATO Sonrası Afganistan'a Türkiye'nin Katkısı

Aslan BALCI – GASAM Yönetim Kurulu Üyesi

Gazeteci-Yazar

Ülkesi: Türkiye

Dost ve kardeş Afganistan'ın savaş yükünü atıp yeniden dirilmesi için Türkiye halkı ve devleti elinden gelen yardımı yapmaya hazır olduğunu bildirmem gerekir. Ülkemizin uzun yıllardan beri edindiği tecrübe ile Afganistan'ın yeniden ayağa kalkması ve kendi kaynaklarını kullanması için devlet birimlerinin yanında STK'ların da bu işe gönüllü olması son derece sevindiricidir.

Stratejik konuma sahip olan Afganistan'ı tarih boyunca herkes işgal etmek istemiştir ama tam anlamıyla bu ülkeye ve halkına kimse diz çöktüremedi. ABD ve SSCB gibi iki süper güçten önce, yine zamanın süper gücü olan İngiltere 1839- 1842 yılında Afganistan'ı işgal etmeye kalkıştı. Ancak İngiltere büyük hata yaptığını Kabil'den Celalabad kentine çekilirken yoldaki hezimetinde anladı. Koca ordudan geriye sadece 1 kişi kurtulmuştu.

İngiliz emperyalist güçlerinden sonra 1979 yılında SSCB'nin işgaline uğrayan Afganistan 2001 yılında ABD'nin öncülüğünde NATO müdahalesine maruz kalmıştır.

Bölgede daha fazla kalamayacağını anlayan NATO güçleri birer birer güçlerini geri çekmeye başlayınca ABD'de 2014 yılı sonunda 13 yıllık müdahaleyi sonlandıracak şekilde askerlerini geri çekti.

İşgal veya askeri müdahale ülkeye olduğundan daha fazla sorun getirmiştir. Halkın can ve mal güvenliğinin yanında terör, afyon ekimi ve kullanımında büyük bir ivme kazandırmıştır. Radikal terör grupları Afgan halkını ve toplumunu hedef alarak hayatı daha da yaşanmaz hale getirdi. Ülkede güvenlik boşluğu oluştu.

Komşu ülkelerden Pakistan bu olumsuz gelişmelerden en çok etkilenen ülke oldu. Afganistan'ın güvenliği aslında Pakistan'ın güvenliği anlamına gelmektedir.

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

SSCB'nin Afganistan'ı işgal etme serüveni

SSCB işgaline karşı Afgan halkı zor olanı başardı. Yeri geldiğinde kürek ve kazmalarla bazen de av tüfekleriyle Ruslara karşı operasyon yapıp Kızıl ordudan alınan ganimet silahlarıyla cihadı devam ettirdiler. Güçsüz gibi gözüken Afgan halkı esarete boyun eğmedi. İmanından aldığı güçle dünyanın 2. Süper gücüne karşı direndi ve kazandı. Ben, Afgan halkını istiklaline ve bağımsızlığına düşkün olmasıyla tanırım.

Pakistanlı kardeşlerimiz evini ve gönlünü Afganistan'dan gelen muhacirlere açtı. Kendi ekonomisi zaten kötü olan Pakistan halkı ve devleti maddi çıkara bakmadan darda olan ve ülkesi işgal edilmiş olan kardeşlerine kapısını açması takdire şayanadır. Milyonlarca Afganlı mülteci olarak Pakistan'a geldi.

Eğer Pakistan'ın desteği ve yardımı olmasaydı SSCB'nin durumu ve Afganistan'ın siyasi yapısı belki de çok daha başka olacaktı. Allah'ın inayeti Lütfü ve Pakistan'ın yardımıyla Afgan halkı büyük bir destan yazdı. Afganistan kahramanlarının Sovyetlere karşı verdiği yiğitçe mücadele anlatılırken Pakistan halkının ve devletinin gayreti ve desteği de birlikte anılacaktır. Ekmeğini, suyunu ve toprağını komşusu ile paylaşan dost ve kardeş Pakistan'ın yaptığı iyilikler asla unutulmayacaktır.

24 Aralık 1979 yılında zamanın lideri Leonid Brejnev'in talimatıyla ülkeye giren ordu 15 Şubat 1989 yılında 14 bin 453 ölü bırakarak Mihail Gorbaçov'un emriyle Afganistan'dan geri çekilmek zorunda kaldı. Yenildiğini kabul etti. SSCB çekilirken yönetimi Necibullah'a bıraktı.

Mücahitler Rusları yenerek yönetimi ele aldı

17 Nisan 1992 yılında Kabul tamamen mücahitlerin eline geçince ülkede bir devrin kapanışı ve yeni bir devrin açılışı başladı. Mücahit gruplar kendi aralarında yaptıkları istişare sonucunda ülkenin yönetimi geçici olarak 6 aylığına Prof. Sıbgatullah Müceddidi'ye verdi.

Ülkede kurulan "Ehli Hal Velakd" konseyi kendi aralarında yaptıkları istişare ve görüşmelerde ülkenin ilk cumhurbaşkanı olarak Prof. Burhaneddin Rabbani'nin olmasını onayladı. 6. ayın sonunda Kabul 'de devir teslim töreni yapıldı.

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

Bende gazeteci olarak bu devir teslimde bulundum. Halkın sevincine ve mutluluğuna şahit oldum. Batı’da alışık olmadığımız değişik yöntem ve dini merasimle Cuma namazından sonra devlet başkanlığı görevi Müceddidi’den Rabbaniye geçmiş oldu. Herkes mutluydu. İmanın, azmin ve mücadelenin getirdiği zafer coşkusuna şahit olduğum için kendimi şanslı hissediyorum.

Her ne kadar mücahit gruplar cumhurbaşkanlığını ve ülkeyi ele geçirmiş olsalar da kendi aralarındaki sorunlar nedeniyle ülkede istenilen ve beklenen huzur ve refah maalesef gelemedi. İç çatışma başladı.

Kandahar’da bulunan meşhur Diyobend medreselerine bağlı medrese hocalarından Molla Muhammed Ömer etrafında bulunan öğrencilerden oluşan daha sonra “Taliban” olarak adlandırılan genç öğrenciler kısa zaman içinde tam teçhizatlı bir şekilde tüm ülkenin yönetimini ele geçirdi.

Taliban dönemi

Kabul ’un Taliban örgütü tarafından alınması ancak 1996 yılında gerçekleşti. Başkenti ele geçiren Taliban İslam devleti kurduğunu ilan eden Molla Ömer kendini de “Halifet’ül Müslimin (İslam Halifesi) olarak ilan etti.

Afganistan halkının bilgisi ve müdahalesi dışında bir ara Afganistan’da yaşayan yabancı uyruklu kişilerin Afrika ülkelerindeki Kenya ve Tanzanya’da bulunan ABD elçiliklerine silahlı baskın yaptı. Daha sonra Bill Clinton başkanlığındaki ABD yönetimi bu saldırıların Afganistan’da bulunan Usame Bin Ladin ve ona bağlı kişilerin yaptığını açıkladı. Afgan halkı geçim ve yaşam mücadelesi verirken birçoğunun haritan yerini dahi gösteremeyecek olan ülkelere bombalı saldırı yapmakla suçlanmaları şaşkınlık meydana getirdi.

Saldırlardan sorumlu tutulan Usame Bin Ladin’in teslim edilmesi istendi. Molla Ömer liderliğindeki Taliban yönetimi bunu kabul etmedi. Görüşmeler başladı. Görüşmelerin neticesi beklenmeden 1998 yılında ABD savaş uçakları Afganistan’ı bombalamasıyla gelimlerin seyrini değiştirdi. Belki de ABD bunu istiyordu.

Daha sonra ABD’deki meşhur ikiz kulelere 11 Eylül 2001 tarihinde gerçekleşen terör eyleminden yine Taliban bağlantılı El-Kaide terör örgütünün sorumlu olduğu ilan edildi. Hala tam olarak bu

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

terör olayının nasıl olduğu açıklanamadı. Afgan halkının ABD ile ne alıp veremediği olabilir? Halk sadece yaşamak ve savaşı unutmak istiyordu.

Ama bu yapılanların hepsi Afganlı kardeşlerimizin hanesine yazıldı. Suçsuz ve masum Afganlı kardeşlerimiz SSCB işgalinden sonra ABD'nin 7 Ekim 2001 tarihindeki işgaline maruz kaldı. İşgal emrini ABD başkanı sıfatıyla “çılgın” olarak anılan George W. Bush verdi. Daha sonra NATO şemsiyesi altındaki 57 ülkeden oluşan Koalisyon güçlerinin öncülüğündeki işgal 13 yıl sürdü. NATO'ya bağlı olarak ISAF uluslararası Güvenlik ve Destek Gücü komutanlığında Taliban ve El-Kaide örgütü ile mücadelenin esas başını ABD askerleri çekti ama “bir arpa boyu” yol alınmadı.

ABD ve NATO müdahalesi

ABD'deki derin devletin içinde olduğu tahmin edilen ikiz kulelere yapılan terör saldırısından sadece ABD halkı değil tüm dünya dehşete kapıldı. Ortada bir terör eylemi ve ölen binlerce insan var ama suçlanan Afganistan olunca bu işin içinde bir bit yeniği olduğu açıkça ortaya çıkmış oldu. Hedef aslında New York'un ikiz kuleleri değil, asil hedef Afganistan ve İslam inancı olduğu kısa zaman sonra ortaya çıkmış oldu. Uluslararası terör ile mücadele İslam'la ve Müslümanlarla mücadeleye dönüştü.

ABD aslında Afganistan'ı işgal ederek Orta Asya ülkelerini kendi nüfus alanına çekerken Çin'i ve elinde atom bombası olan Pakistan'ı daha rahat kontrol edecek konuma gelecekti. Böylece hem Rusya'nın hem de Çin'in güney Asya ve bu yolla Ortadoğu ülkelerine hâkimiyet kurmalarını frenlemiş olacaktı.

Orta Doğu, Hazar havzası ve Türki Cumhuriyetlerin elinde bulunan enerji nakil hatlarını elde tutmak, Rusya, Çin ve İran gibi rakip gözükken ülkelerle çıkar temelinde uzlaşarak kendi eksenine ve Batılı değerlere hizmet eder hale getirmek için Afganistan kurban seçildi. Bunun içinde “Radikal İslam” ve terör tehdidi en önemli bir argüman ve bahane olarak kullanıldı.

Her iki süper güç Afganistan'da büyük tahribatlar yaptı. Kör ve topal olarak ülkeyi terk etmek zorunda kaldı. Demokrasi getireceğim vaadiyle gelen 57 ülkeden Koalisyon üyesi güçler ülkeye kaos, içki, fuhuş, nefret, vahşi kapitalizm, kan ve göz yaşından başka bir şey getirmemiş oldu.

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

ABD ve koalisyon askerleri halka karşı hep düşmanca tavır sergiledi. Halkın inancı ve gelenekleriyle alay etti. Askerlerin Kur'an-i Kerim yakmaları ve camilere ayakkabılarla girmeleri sivil ve silahsız insanların evlerine girerek onlarca masum kadın ve çocuklarının ölümüne neden oldular. Bunca kaos, dağılan ve parçalanan aileler, ölenler, yetim ve dul kalan kadınlarla ülkenin olmayan alt ve üst yapısının tamamen kullanılmaz hale gelmesi bir başarı mıdır?

NATO çekildi ülkedeki istikrarı kim sağlayacak?

NATO ülke 'den çekilirken görevini "Kararlı Destek" misyonuna devretti. Bu kapsamda ülkede hala yabancı asker bulunmaktadır. Bunların bir kısmı Afgan askerlerine eğitim, bir kısmı danışman, bir kısmı anti terör timi olarak terörle mücadele için ülkede kaldığı açıklandı.

Batılı ülkeler kaçışlarını bir şekilde teamüllere dayandırarak ülkeyi terk ettiler. Ancak Türk askerleri hala Afganistan'da dost kuvvet olarak bulunmaktadır. Çünkü Mehmetçik orada savaşçı değil lojistik ve imar desteği vermek için bulunuyor. Halk tarafından sevilen Türk askerleri Afgan halkının beğenmeyeceği, onların örf ve adetlerine karşı hiçbir kötü muamelede bulunmadı. Onun için halk Türk askerini bağrına bastı. İşgal askeri değil dost ve kardeş bir ülkenin askeri olarak kabul etti.

Şimdi Afganistan kendi ayakları üzerinde durmaya çalışmaktadır. Bu geçiş döneminde bizler de Afganistan devletinin ve halkının yanında durmak çıkar gözetmeden onlara destek olmak arzusundayız. Yolsuzluk, rüşvet, adam kayırmaya karşı, Şeffaf ve sorgulanabilir bir hükümet bütçesinin yanında adil bir yönetimin kurulması için mücadele katkı sağlamak istiyoruz.

Afganistan bütçesinin yüzde 90 civarındaki kaynağı dışardan, uluslararası yardımlardan temin edilmektedir. Süreç bu şekilde devam edemez olduğu bilinmelidir. Ülke kendi kaynaklarını kullanarak kendi milli bütçesini yapmalıdır. Ülkemiz 'deki deneyimli politikacı ve bürokratların yardımıyla denk bütçe yapılabilir.

Savaş yorgunu olan Afganistan'ın artık ayağa kalkma zamanı geldiğine inanıyorum. Dış yardımların belli bir müddet daha devam etmesini ancak bu arada kendi kendine yetecek atılımlar atmalıdır. Ülkenin zenginleri gerek yurt içinde ve gerekse yurt dışında bulunan bütün Afganlıları

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

ülkelerine yatırım yapmaya, Sadece Afganlılar değil bizim gibi Afganistan'ı karşılıksız seven iş adamlarını da bu ülkeye yatırım yapmaya davet ediyorum.

Ülkede sanayii olmadan, fabrikaların bacaları tütmeden, esnaf, işçi ve memur sınıfı olmadan bir ülkenin kalkınması imkânsızdır. Orta sınıf esnaf tabakası ekonominin olmazsa olmazıdır. Ülkede ziraat, hayvancılık, tarım ve hizmet sektörünü geliştirmek gerekir. Buralardan gelecek olan vergilerle ülkenin milli bütçesi yapılmalıdır.

Devlet elindeki maden ve yüksek gelirli metalleri yerli ve yabancı firmalara belli sürelerle kiraya vererek devletin işleyişi için gerekli olan kaynağı elde etmenin yollarını aramalıdır. Yolsuzluğu bulaşmadan özelleştirme yapılabilir. Bu konuda Türkiye'nin tecrübesinden yararlanma yoluna gidilebilir.

Ülkenin kalkınması için inşaat sektörünün son derece canlı olması gerekir. Büyük projeler “yap, işlet, devret” mantığıyla yapılabilir. Ama bunların olması için mutlaka ülkede can ve mal güvenliği olmalıdır. Güvenliğin olmadığı hiçbir yere sermaye gitmez. O zaman tüm kazançlar yastık altına girer. Bu da ülke için büyük bir kayıptır. Ülkemizdeki büyük firmalar bu tür projeler için müzakereye çağrılabilir.

İMF (Uluslararası Para Fonu) ve Dünya Bankası gibi kuruluşlar ülkeye yüksek faizle borç vermek için elinden geleni yapacaktır. Bu tuzağa düşmemek lazım. Alınacak borç ülkenin geleceğinin ipotek altına alındığı manasına gelir. Afganistan kendi Milli Merkez Bankasını bağımsız hale getirip piyasaları yakından takip etmek için yetişmiş elemanları bünyesine toplaması gerekir. Türkiye bu konuda son derece bilgi ve beceriye sahiptir. Mutlaka değerlendirilmelidir.

Pakistan gibi bir devletin yanı başında olması Afganistan açısından her zaman büyük bir şans olduğuna inanıyorum. İnşaat ve diğer ham maddeler Pakistan'dan temin edilerek hem Pakistan ekonomisine hem de Afganistan'ın gelişmesine katkı sağlayacaktır.

Ancak burada dikkat edilmesi en önemli bir husus Afganistan kendi ayakları üzerinde durmaya başladığı andan itibaren yerli ve yabancı düşman unsurlar sahneye çıkacağından emin olabilirsiniz. İşte bu noktada tüm Afganlı ve Pakistanlı kardeşlerimizin dikkatli olması gerekiyor.

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

Her iki kardeş ülke arasında oluşturulmaya çalışılan husumet ve düşmanlıklar kaşınarak tekrar gün yüzüne çıkarılabilir. Özellikle mezhep ve ırk ayrılıkları gündeme getirilir. Bu bölgeler milliyetlerin ve ırkların karıştığı tabiri caiz ise “et ile tırnak gibi” olduğu bir gerçektir. İslam dini tüm ayrılıkların bir kenara itilmesini ve kardeş olmanızı emrediyor. Etnik ve mezhep temelinde olacak olan savaşlardan şimdiye kadar kazanan taraf olmamıştır. Sadece silah satan kapitalistler kazanır.

Ülkede üretim olunca tüketim de olacak. Belli müddet sonra üretilen ürünler çevre ülkelere çok rahat bir şekilde ihracat yapılabilir. Bunun için yeni yollar ve ulaşım ağları yapılacaktır. Dağlar delinecek, tüneller açılacak Afganlı artık her istediği yere rahatça gidebilecek.

Afganistan – Pakistan dostluğu zedelenmemeli

2001 yılından sonra Afganistan – Pakistan ilişkilerinde ciddi bir kırılma olduğunu görüyoruz. İnanın bu olumsuz durum biz dostlarınızı üzüyor. Her iki taraf da birbirlerini çeşitli konularda suçladılar. Afganistan tarafı Pakistan’ı Taliban’a destek vermekle, Pakistan da Afganistan’ı Hindistan’la istihbarat konularında kendisine karşı işbirliği yapmakla suçladı. Bunlar ciddi ithamlar. Doğru olma ihtimali kadar olmaması da mümkündür. Belki de arada laf taşıyan devletlerin ve emin sıfatını taşımayanların bir maharetidir.

Afganistan’ın üreten ve tüketen bir ülke olması en çok Pakistan’a yarayacaktır. Hem mal satacak hem de ürün satın alacaktır. Her iki ülke emin adımlarla ileriye birlikte adım atabilirler. Çünkü bu iki ülkenin oldukça fazla ortak noktası bulunmaktadır. İnanın bu birlikteliği kıskanan ve bozmak isteyen bazı komşu ülkeler olabileceği gibi dış güçlerde bu dostluğu istemez.

Bugün Afganistan’ın kardeşlerine ihtiyacı vardır. Pakistan ve Türkiye kardeş Afganistan’ın yanında durmalıdır. İlişki hiçbir zaman kesilmemelidir. Dış dünyadan kopan bir Afganistan da tekrar radikal unsurların yeşermesine neden olabilir. Afganistan’ın radikal, vuran- kıran, yıkan, talan eden ve masum insanların ölmesine vesile olan kişi ve gruplara değil, ülkeyi ayağa kaldıracak, fabrikaların bacasını tutturacak, çarşı ve pazarda her türlü malının bulunmasını sağlayacak vatanseverlere ihtiyacı vardır.

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

Bölgenin artık barışa ve huzura ihtiyacı vardır. Çocuklar yetim kalmasın. Kadınlar dul ve insanlar sakat kalmasın. Toplum fakirliğe mahkûm olmasın. Allah talanın vermiş olduğu bunca türlü nimetin kıymetini bilerek bölge halkının istifadesine açalım.

Biz GASAM olarak bölgenin kalkınması için elimizden geleni yapacağız. Bunu yaparken hiçbir maddi ve emperyalist amacımız olmadığını ısrarla belirtmeliyim. İslam'ın bize öğrettiği kardeşlik ve tarihi bağlarımız nedeniyle yapmayı kendimize bir borç edindik. Gayemiz bölge insanına balık dağıtmak değil, balığı nasıl tutacağını öğretmektir.

Türkiye'nin tecrübe ve belli ölçüdeki galibiyetini Afganistan ve Pakistan gibi dost ve kardeş ülkelere aktarmak için bir köprü vazifesi görmek istiyoruz. Şehir ve kırsal kesimdeki insanların kendi değerinden kopmadan, olduğu yerde kendi kaynaklarını kullanarak ayakları üzerinde kalmasını sağlamak için fikir alış verişinde bulunmak istiyoruz.

Önümüzde Türkiye, Güney Kore, Almanya ve Japonya örnekleri bulunmaktadır. Bu ülkeler yeniden dünyayı keşfetmediler. Belli bir metot izleyerek disiplinli ama kararlı ve ulusça el ele vererek zorlukların üstesinden geldi. Afganistan'a Allah tela bolca nimetini verdi. Neden bu nimetleri yerli halk değil de emperyalistler kullansın?

Bunun olması için birlik ve beraberliğin sağlanması, terörün adının dahi anılmadığı, huzur ve barışın hâkim olması gerekir. Yoksa dış yardımlara muhtaç, fakirliğin, yokluğun, hastalığın, sağlıksız ortamların olduğu bir ülke konumdan çıkamaz. Bazı yazarlar ve devletler Afganistan'da birlik ve beraberliğin sağlanmasının çok zor olduğunu devamlı olarak empoze ediyor. Ben bu fikre kesinlikle katılmıyorum ve şiddetle reddediyorum.

İşsizlik ve yoksulluk insanları bu tür terör örgütlerinin kucağına ittiğini unutmamak gerekir. Bu ülkenin bence en şanslı olduğu nokta halkının İslam inancına olan sonsuz sevgi ve saygısıdır. İslam bu bölgedeki tek çimento ve harcıdır. Küçük, orta, büyük ölçekli sanayi ve endüstrinin gelişmesiyle halk iç savaş veya etnik kavga yerine kendine ve ailesine daha iyi bir yaşam sağlamak için uğraşacaktır.

Kabileler arasındaki husumetler ve kavgalar ömür boyu süremez ortak bir noktada birleşip barış sofrasına oturmak gerekir. Bütün bunların yapılması için güçlü bir devlet ve hükümet

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

kurulmalıdır. Adil devlet olmazsa bu söylediklerimin çok fazla geçerliği olmaz. Adil devlet olunca artık halkın elindeki silahların olmaması gerektiğini belirtmem gerekir. Silahlar hala halkın elinde denetimsiz durduğu müddetçe bu ülkenin kalkınma yönünde olduğuna kimse inanmaz ve sermaye de böylesi bir ortamda gelip yatırım yapmaz.

Demek ki halk ve devlet el ele verip herkes kendi evinin önünü temizleyecek. Böylece kardeşçe ve eşitçe yaşamının yollarını arayacağız. Barut ve kan gölüne dönen ülkenin dağları artık çiçek açsın, çocuklar park ve bahçelerde koşursun.

Bakış açımız

Türkiye, Afganistan'a hiçbir zaman uzak durmadı, bundan buyana da uzak durmayacaktır. Türkiye her zaman Pakistan ve Afganistan dost ve kardeş olarak bildi. Her iki ülke için meydana gelebilecek acıları ve mutlulukları kucaklamaya hazır olan bir devlet, hükümet ve millet var.

Her ne kadar etnik kabile ve milliyet varsa hepsi bizim için birdir. Kendi içinde farklılıklar olabilir. Bazıları bazılarını sevmeyebilir, çıkar veya akçeli işler olabilir. Bu gibi konular ülke içinde kalmalıdır. Biz dışardan bakarak herkesi Afganistanlı ve Pakistanlı olarak görüyoruz. En önemlisi bir Müslüman kardeşimiz olarak görüyoruz. Zaten önemli olan da bu değil mi dostlar?

Allah kimsenin ırkına ve etnik grubuna bakmaz, O'nun katında hepimiz eşit ve hepimiz Hz. Âdem'in evlatlarıyız. Bu şuur içinde hareket ederek Afganistan'dan başlayarak Pakistan ve diğer kardeş ülkelerdeki kalkınma, huzur, refah, insan hakları, eşitlik ve bireysel hürriyetlerin elde edilmesi için hep birlikte mücadele etmeliyiz.

Ülkelerimizi kalkındırıp ilk önce kendi halklarımıza, sonra komşularımıza ve daha sonra da tüm İslam ümmetine faydalı ve hayırlı eserler bırakmalıyız. Bizim, GASAM olarak en büyük hedefimiz kardeş bu iki ülkeye Sadaka-i cariye olabilecek eserler bırakmaktır. Siyasi, ekonomik, ticari, nüfuz elde etme, emperyalist veya sömürüye dönük gizli ve saklı hiçbir amacımız yoktur.

Çok açık ve net ifade etmeliyim ki bizim Allah rızasını kazanmaktan başka bir gayemiz ve amacımız yoktur. Bizler ülkemizde kurtuluş savaşı verirken Hint yarımadasındaki Müslümanlar hangi gaye ve amaçlarla bizim dedelerimize yardım etmişse bizde o gaye ve amaçlarla bu kardeşlerimizle tecrübe ve imkânlarımızı paylaşmak istiyoruz.

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

Bizler birbirimize çok benzeyen bir yapıdan geliyoruz. İnançlarımız aynı, hatta ortak tarihimiz var. Bugün Pakistan ve Afganistan’da çok eski zamanlardan kalan akrabalarımız var. ortak alimlerimiz ve filozoflarımız var. Muhammed İkbâl her ne kadar Pakistan topraklarında yetişmiş olsa da bizim de milli şairimizdir. Hepimizin kütüphanesindeki en önemli eserlerden birisi İkbâl’in eserleridir.

İslam ve tasavvuf dünyasında gönüllerimizde taht kurmuş Mevlana Celaleddin-i Belhi Rumi en büyük ortak değerimizdir.

Yine Ferganali Babur Şah her ne kadar Afganistan’ın tarihi şahsiyetiye aynı zamanda bizim de kahramanımız ve tarihimizden bir parçadır. Şair Ali Şîr Nevai’nin şiirlerinde kendimizi buluruz. Dolayısıyla bizim çok ortak tarafımız çoktur.

Bu toprak üzerinde operasyon yapan ve yapmak isteyen art niyetli onlarca emperyalist devlet bulunduğu farkındayız. Bizler sömürünün her türlüsüne karşı çıkarak İslam kardeşliği temelinde var olan ortak zenginliklerimizi değerlendirerek süreci başlatmalıyız. Gönüllerin birbirine ısınması için adımlar atabiliriz.

Askeri yardımlaşmanın yanında iktisadi, sosyal ve kültürel alanlara işbirliğinin yolu açılmalıdır. Terör ve suçla mücadele askeri ve polisiye tedbirlerle değil eğitimle alınmalıdır. Akademisyenlerimiz, entelektüellerimiz, gazeteci ve yazarlarımızın eserlerinde ülkelerimizin güzelliklerini öne çıkarabiliriz. Tabiri caizse birbirimizin PR (Publicrelation) çalışmasını yapabiliriz.

Türkiye, Afganistan ve Pakistan’ın Batı’ya açılan kapısı, bu iki ülke de bizim güney Asya ve Hint yarımadasındaki sadık ortağımız olabilir. Bizim bu bölgeye bakışımız sömürgeci veya emperyalist bir Avrupalı değil, Tarihimizdeki gibi Selçuklular veya Osmanlı gibi bakarız.

G-20 ve NATO üyesi olan Türkiye’yi Afganistan’da askeri operasyon yapması için çok zorladılar. Ancak ordumuz buna direndi. Künyesi “Mehmetçik” yanı “Muhammed” olan bir ordu kendi kardeşine karşı kurşun sıkmaz. Ancak dostluk gereği yardım elini uzatır. Nitekim öyle de oldu.

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

Afganistan’da bulunan Askerimiz yol, hastane, okul ve sulama alanları ile eğitim programları gerçekleştirmiştir. Sağlık alanında çok büyük başarılı işler yaptılar. Halkın sevgisini ve güveni kazandılar. Gerek Taliban ve gerekse muhalif güçlere karşı eşit mesafede durdu. Yukarda izah ettiğim gibi biz ülkeye bir bütün olarak bakarız. Ülke içindeki ayrışmalar ve gruplaşmalara kulak asmayız.

Yıllardan beri devam eden savaşlar nedeniyle yıkılıp perişan olan bu ülkenin alt ve üst yapısı yeniden yapılanma çabalarına bizler büyük katkıda bulunabiliriz. İnşaat, çevre, belediyeçilik ve yönetim alanında ülkemiz bugün gelişmiş olan birçok Avrupa ülkesinden bile daha ileri seviyede olduğunu rahatlıkla ifade edebilirim.

Afganistan’ın inanç, örf ve kültürü çerçevesinde insan hak ve hürriyetlerine önem veren, eşit vatandaşlık temelini baz alan yeni bir anayasa yapmalıdır. Bu anayasa çalışmaları için ülkemizin son yıllarda yapmış olduğu taslak çalışmaları örnek alınabilir. Ancak şunu açıkça ve net bir şekilde ifade etmeliyim ki Türkiye mevcut anayasasıyla insanların ve halkını tatmin etmiyor. Onun için eski değil yapılmakta olan anayasa taslağı üzerinde görüş alış verişi yapılabilir.

Batılı devletler ve ABD bu esnada devreye girerek Laiklik veya Liberalizm gibi terimleri anayasaya dâhil etmeye çalışacakları muhakkaktır. Bu konuda Afganistanlı tüm kanaat önderleri, siyasiler ve halk olarak çok uyanık olması gerekir. Laiklik Batı’dan alınan bir terimdir. İslam toplumuna ile hiçbir ilişkisi yoktur. Belli müddet sonra Laiklik Afgan halkını ve toplumunu değişik gruplara böler ve “dindarların bir tehlike olduğu” paranoyasına dönüşür. Bu konuda Afganlılar çok dikkat etmeleri gerekiyor.

Üzülerek ifade etmeliyim ki ABD işgalinden sonra Afganistan uyuşturucu madde cenneti olmuştur. Haşhaş ekimi, satımı gayrimeşru yollarla yapılıyor. Mutlaka kontrol altına alınmalı ve devlet gözetiminde yapılmalıdır. Böylece Afyon uyuşturucu sektörüne değil ilaç sanayisinde kullanılmış olacaktır. Bu konuda hep birlikte mücadele etmeliyiz. Bu ürünü üretenlere aynı oranda alternatif tarım yollarını göstermeliyiz. Böylece çiftçi emeğinin karşılığını aynı oranda alacaktır hem de çiftçi örgütlerin oyuncağı olmaktan kurtulacaktır.

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

Afganistan ve Pakistan ismi anıldığında hiç kimsenin aklına terör, uyuşturucu, rüşvet, adam kaçırmaya ve adam öldürme gibi kavramlar gelmemeli. Birer Müslüman olarak herkesin güvendiği, elinden ve dilinden emin olduğu bir yer olması için çalışma yapmamız gerekir.

Bölge sorunlarına çözüm bulmak için bizden daha iyi arabulucu bulunamaz. Sorunlar dış güçlerin müdahalesine mahal bırakmadan yerel kaynaklar kullanılarak biraz özveri ve iyi niyet çerçevesinde çözülebilir. En azından bu konuda kendimiz bir masanın etrafında oturup konuşmalıyız. Bu güvenin oluşması için çalışma yapabiliriz.

Cumhurbaşkanları ve Başbakan düzeyinde devam eden arabulucu görüşmelerine bizler STK'lar, akademisyenler, siyasetçiler, gazeteciler ve bilim adamları olarak bulunduğumuz konumda katkı sunabiliriz. Önemli olan barışa katkı sağlamaktır.

ABD, Pakistan, Hindistan, İran, Çin ve Rusya gibi ülkelerin Afganistan üzerine belirli amaçları var. Türkiye'nin arabul uçuğunda Afganistan bu devletlerle eşit şartlarda bir masa etrafında oturabilir.

Bizler halklar olarak birbirimizin stratejik dostu ve ortağıyız. Bu dostluk beraberinde ciddi işbirliği ve dayanışmayı getirmektedir. Ülkelerimiz arasında yetkililerin imzaladığı antlaşmalar sadece güvenlik boyutuyla değil ekonomik ve kültür boyutuyla hem Pakistan'ın hem de Afganistan'ın geleceği için olumlu aşamalıdır. Afganistan'ın otoyol, demiryolu ağı, havaalanı altyapısı gibi ciddi altyapı eksiklikleri var. Bunların tamamlanması ve ülkenin kalkınması için önemli adımdır.

Ankara'nın inisiyatifiyle 2007'de başlatılan Türkiye-Afganistan-Pakistan üçlü zirve mekanizması devam etmeli ve alınan sonuçlar tatbik edilmelidir. Siyasi liderler değişse bile hedeflerin değişmediğini görmek bizleri memnun etmektedir. İki ülke arasında oluşan güven bunalımı tekrar eski dönemine dönmelidir.

Türkiye, Afganistan-Pakistan arasında işbirliğinin artırılması noktasında önemli işler yaptı ama yeterli değil daha fazla gayret göstermesi gerektiğine inanıyorum. En azından iki dost ülkenin arasında gergin bir atmosfer olmaması da büyük bir kazanımdır.

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

Türkiyeli iş adamları bölgede ciddi projelere imza atmaya devam ediyor. Ticaret hacmi istenilen seviyede değil ama artması için çaba harcandığını görmek bizi memnun ediyor. Her şeyden önce güvenliğin sağlanması ve ticaret yollarının elverişli olması için alt yapının kurulması gerekiyor. Ulaşım, inşaat, enerji ve değerli madenlerin çıkarılması ve piyasaya sürülmesi için bölgede uygun zemin bulunmaktadır.

Devletlerin ilişkilerinin yanında özel sektör birimlerinin de birbirleriyle ticari ilişkiler kurması gerekir. Ancak tüm ilişkiler çok sağlam ve uluslararası kurallar çerçevesinde yapılmalıdır. Bir iki olumsuz gelişme halkların dostluğuna zarar vermemesi gerekir. Her şey resmi ve kurallara uygun olursa o zaman üzülen hiç bir taraf olmaz.

Bu üç ülkenin dayanışması son derece önemlidir. Bu dostluğun semeresi çok kısa zamanda kendini gösterecektir. Bölgeye gelecek olan güven ve huzur ortamı komşu ülkeleri de etkileyecektir. Ayrıca Afganistan ve Pakistan'a bir daha fitne tohumları ekmeye çalışan ülkeler kendilerine fırsat bulamayacaktır. Terörün olmadığı, huzurun, refahın, barışın, bolluğun, bereketin, sanayi ve endüstrinin olduğu bu bölgelerde artık namlunun ucundan çıkan mermi sesi değil mutluluğun sesinin duyulacağı günler yakındır.

Bizlerin burada İstanbul'da düzenlediğimiz "NATO Sonrası Afganistan" sempozyumunu önemsiyorum. Devlet yetkililerinin yaptığı zirve toplantılarından sonra STK olarak bizlerinde bir araya gelerek işbirliği, dayanışma ve dostluğu pekiştirici adımların atılmasında son derece yarar olduğuna inanıyorum.

Bu vesileyle dost ülkelere davetimize icabet ederek gelen tüm katılımcı kardeşlerime ve dostlarıma teşekkür ediyorum.

Yaşasın Türkiye, Pakistan ve Afganistan dostluğu.

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

Tarihsel-Düşünsel Arka Planı ve Toplumsal Konumu Açısından Taliban Hareketi

Abdullah YEGİN SETA Dış İlişkiler Uzmanı

Ülkesi: Türkiye

Giriş

Afganistan, tarih boyunca dünyanın en önemli kesişme noktalarından birisi olmuştur ve bugün de aynı konum ve önemini sürdürmektedir. Bunun içindir ki tarih boyunca karşılaşma ve çatışma alanı olagelen ülke bugün de büyük güçlerin vekâlet savaşlarının yürütüldüğü topraklar olarak dünyanın kritik noktalardan birisidir. Şair-mütefekkir İkbâl'in ifadesiyle "Asya'nın Kalbi" olan bu topraklarda sosyal, siyasi, ekonomik ve askeri krizler Taliban'ın devrilmesine ve yeni bir devlet kurulmasına rağmen devam etti. Bugüne kadar Afganistan'da siyasal istikrarın sağlanıp güvenlik sorununun ortadan kaldırılmasına yönelik çabaların yetersiz kaldığı ortadadır. NATO sonrası istikrar ve güvenliğin nasıl sağlanacağı halen cevabını arayan önemli sorulardandır. Afganistan toplumunun etnik, mezhepsel ve siyasal çeşitliliği sorunun da çok boyutlu olmasına yol açmaktadır. Bu çalışmada Afganistan'ın güvenlik ve istikrarının önündeki engellerin başında gelen Taliban Hareketi incelenecektir. Ancak burada Taliban hareketi çokça yapıldığı gibi tek boyutlu, güvenlik eksenli bir yaklaşımla değil, tarihsel ve düşünsel arka planı, toplumsal karşılığı, bileşenleri ve Afgan toplumunda neye karşılık geldiği gibi daha karmaşık sorular çerçevesinde masaya yatırılacaktır.

Taliban Hareketinin Tarihsel-Düşünsel Arka Planı

Teorik Zemin

Bazılarınca dinin en bedevi yorumunu içeren İslam anlayışına ve bunun sonucunda ortaya çıkan ve din adına en sert uygulamalara sahip olarak görülen Taliban her ne kadar bugünkü şekliyle salt siyasi-askeri vakıa olarak görülse de meselenin çok yönlü ve karmaşık boyutları ve arka planı vardır. Bunlar doğru tespit edilmeden Taliban'ın ne olduğunun anlaşılması mümkün olmayacaktır. Dolayısıyla da Taliban'ın doğru tanımlanabilmesi için tarihsel, teorik, etnik ve sosyal öncüllerin doğru tespiti önem kazanmaktadır.

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

Ortaçağda görkemli bir birikim ortaya koymuş olan Müslümanların sonraları düşünsel ve kültürel bir duraklama aşamasına girmesiyle birlikte ilmi ve felsefi geleneğin çökerek eleştiri ve yenilenmenin temel öncülü olan entelektüel dinamizm sekteye uğradı. Müslümanlar yenedünya ile karşılaştıklarında böyle bir durgunluk içerisindeydiler. Üstelik bu karşılaşma Batı'nın emperyalist sömürgeci saldırgan karakterinden ötürü bir çatışma hattında gerçekleşince Müslümanlar açısından mesele bir kimlik krizi durumunu ortaya çıkardı. Bir başka halkın ve bir başka zihin ve pratik dünyasının kendilerinin bütün varlıkları üzerinde tasallut kurması, haliyle Müslümanların canını sıkıyordu. Birçoğu bu durumdan kurtulmak için kendi bağımsız medeniyet kimliklerini ihya edip güçlendirmek gerektiğini düşünüyordu. Kendi kimliklerini tanımlayabilmek için ötekini tanımlamak hayati bir önem taşıyordu. Yani düşmanı dikkate almadan ve onu tanımlamadan kendisi için bir kimlik tanımı olanaksız görünüyordu. Kendi kimliğinin sınırları ötekinin kimliğinin duvarlarıyla belirleniyordu. Batıya tarihsel ve uzlaşmaz bir düşman olarak bakılmasının temel nedeni de budur. Artık Batı karşıtı bir söylem tüm derinliğiyle dile getirilmeli ve batı ile her türlü diyalog sonsuza kadar sonlandırılmalıydı.

Bu bakış açısına göre iç yetersizlik ve sorunlar anlamını yitiriyor ve bu alanda açılan her türlü konu ve doğunun geri kalma nedenlerinin tespitine dair yapılan her türlü çalışma kendi kimliğini tahrip ve düşmanın değirmenine su taşımak olarak görülüyordu. Tek ümit doğunun kimlik zeminini yeniden elde etmesi ve öze dönüşü başlatmasıydı. Bu bazı düşünürler tarafından felsefi bir kavram olarak kullanıldıysa da selefler açısından bunun anlamı selef zamanına geri dönmektir. Her halükarda kimlik krizinden kurtuluş düşüncesi, öze dönüşü dair yoğun vurgu ve bunun ötekinin kimliğine dair düşmanca tarif ile doğrudan bağı Taliban ve El Kaide gibi hareketlerin ortaya çıkmasının önemli nedenleri arasında yer almaktadır.

Modernite ile yaşanan kaçınılmaz etkileşimin Müslümanların hayatını sınırlamaya başlamasıyla birlikte sosyal krizler şiddetlendi ve mahrumlar bu durumdan kurtulabilmek amacıyla itiraza başladılar. Bu mahrumların bir kısmı sosyal siyasi şartlarından ötürü sol ideolojilere, diğer büyük bir kısmı da geleneksel ve kültürel kodlarından ötürü İslamcı akımlara yöneldiler.

Büyük bir mahrumiyetle karşı karşıya olanlar ve hayatlarının önemli bir kısmı zorluk ve sıkıntılar içinde geçenler çoğunlukla varlıklarının en derinliğine kadar nüfuz eden inançlara daha şevkle

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

bağlanırlar. Bu durumda mahrum bırakılmışların inançları onların siyasi ve fikri eğilimlerinin temel belirleyicidir. Yeni şehir yaşamına dair karamsarlık, yeni hâkim sistemlere dair karamsarlık, modernitenin sonuçlarına dair karamsarlık ve mahrumiyetlerine sebep olarak gördükleri her şey burada belirleyicidir. Hiç bir modern hizmetten faydalanmayan, büyük bir yoksunluk ve yoksulluk içinde yaşayan yığınlar bu mahrumiyetlerinin sebebinin bizzat modernitenin kendisi olduğunu fark etmeleri çok geç olmayacaktır. Bu da modern yaşama düşmanlığı kaçınılmaz kılmaktadır. Bugün Taliban'ın daha çok toplumun en yoksul kesimleri arasında taraftar buluyor olmasının nedeni budur. O halde yoksulluk ve yoksunluk ne kadar yaygın olursa bu akımlar da o kadar güçlenirler. Çünkü yaşanan yoksulluk ve yoksunluğun kaynağı doğal kaynakların tükenmesi değil, modernitenin doymak bilmez mümessilleridir.

Modernite ile bu karşılaşmada verilen tepkinin şiddetini ve yöntemini belirleyen önemli unsurlardan birisi toplumun yapısıdır. Yani toplumun medeni mi yoksa bedevi mi olduğu aldığı pozisyonun şeklinde önemli bir belirleyendir. Kabile toplumunda hüküm süren değerler ve normlar yazılı olmayan ama çok kesin sınırlara sahip kurallardan oluşmaktadır. Bu da bu tür toplumlarda inancın dogmatizm ve sertliğe bürünmesini kolaylaştırmaktadır. Zira kabile kuralları o kadar mutlaklaşmıştır ki onları kırmak imkânsıza yakın olup din bile kabile ortamına girdiğinde onun rengini alır ve kabilenin dar ve kapalı yorumu dini de kuşatır. İki mutlak yani din ve kabile ruhu uyumlu hale geldiğinde ise sertlik etkili bir yöntem olarak ortaya çıkar.

Öte taraftan modernite, kaynağını aşır küreselleştikçe karşıt düşünce de kaçınılmaz olarak aynı şeyi yaparak küresel bir renge bürünür. Yani artık modernite karşıtı hareket de tersinden küreselleşerek ulus ötesi düşünceleri benimsemeye ve taraftarlarını küreselleşmeye karşı yine küresel bir mücadeleye çağırmaya başlar. Bu noktada iki yönlü bir durum ortaya çıkmaktadır. Bir taraftan kabileye bağlılık ve değerlerine karşı yükümlülük, diğer taraftan küresel bir ümmete bağlanma, uluslararası bir teşkilata ve ulus ötesi desteğe ihtiyaç duyma. Bu durum bazı kabile üyelerini genelde yaşlılar ve geleneksel ileri gelenlerden oluşan diğer bir grupla çatışmaya sürükleyecek yeni bir yola sevk eder. Doğal olarak bu durum temel varlığını tehdit altında hisseden kabilenin kendini yapısal olarak korumaya almasına neden olacaktır. Ama diğer taraftan küresel kimlikle donanmış yeni unsurlar kabilenin yeni duruma teslim olması için çaba sarf

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

ederler. Bu durum kabileyi meydan okumaya yeni duruma direnmeye yönlendirir. Yeni yapı kendi planını zora sokan ve kabile yapısında saygı gören gerek kabile büyüklerini gerek geleneksel ulemayı saf dışı bırakma yolunu seçebilir. Ancak bu yöntemin istisna olmaktan çıkıp genel bir kurala dönmesi yeni hareket için -iki cephede birden savaşmayı gerektirdiğinden- yolun sonu olabilir. El Kaide'nin Irak tecrübesi bunun göstergesidir. Kabilecilikle çatışmaya giren Irak El Kaide'si sonuçta zeminini kaybetti, zayıfladı ve sahneyi iç rakipler ve dış düşmanlara terk etmek zorunda kaldı.

Ancak Afganistan'da Taliban böyle bir hataya düşmedi ve kabile anlayışıyla çatışmadı. Taliban kabile yapısına uyum gösterdiği için ayakta kalmayı başardı. Çünkü kabile bu tür yapıların kendisini ortadan kaldırmasına izin vermeyecek kadar güçlüdür. İkisi arasında bir çatışma ortaya çıktığında büyük bir ihtimalle kabile kazanır. Çatışma olmasa bile kabilenin yeni hareketi içinde eritmesi yüksek ihtimaldir. Bu ihtimalin gerçekleşmemesinin yani Afganistan'da kabile anlayışının Taliban'ı tamamen eritememiş olmasının iki ana nedeni vardır. Birincisi ortak düşman olarak görülen yabancı güç ve siyaset odaklarının saldırılarıdır. Yani her ne kadar Taliban düşüncesi ve onun toplumsal dayanağı uzun zamandan beri bölgede mevcut olsa bile örgütlü bir hareket olarak ortaya çıkma imkânını bölgesel ve uluslararası güçlerin müdahalesi yüzünden yaşanan siyasi ve sosyal karmaşalardır. Kaldı ki bu düşüncenin ilk ortaya çıkışı da yine benzer bir emperyalist müdahale neticesinde yaşanmıştı. Taliban'ın kabile nezdindeki gücünü korumasını sağlayan bir diğer neden ise bizzat Taliban'ın düşüncesini şekillendiren kaynakların El Kaide'nin kaynaklarından farklılığıdır. Bunun daha iyi anlaşılması için iki hareketin düşünsel temellerine bakmak gerekmektedir.

Tarihsel Zemin

İslam dünyasının sömürgecilikle karşılaştığı dönemde kendisinden geçmişe dönüşçülük veya selefilik olarak bahsedilen hareket ortaya çıktı. Bu hareket İslam dünyasının iki farklı noktasında ve sosyokültürel farklılardan ötürü bazı farklılıklarla ortaya çıktı. Birincisi Arap yarımadasında Muhammed bin Abdulvahhab önderliğinde ortaya çıkan Vahhabilik, diğeri ise Hint yarımadasında Şah Veliyullah Dehlevi'nin¹ teorize ettiği hareketti. Her iki hareket bugünün

¹ Seyyid Ahmet Muvassıki, Cünbüsha-yı İslami-i Muassır (Tahran, İntişarat-ı Semt,1374), 193-194.

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

olumsuzlanması ve selef veya ümmetin ilk nesilleri olarak isimlendirilen Müslümanların altın çağına geri dönülmesi konusunda hem fikirdi. İki hareket de Müslümanların asıl çizgiden uzaklaştığını iddia ediyordu. Bazı hurafelere karşı çıkıyorlar ve dinin bunlardan temizlenmesini asıl hedef olarak görüyorlardı. Böyle bir temizliğin yegâne yolu da Nas'a geri dönmektir. Metne seleften kalan veya kaldığını düşündükleri yorumu esas alarak yaklaşmak temel yöntemdi.

İslam tarihi boyunca yaşanmış değişimleri dikkate almayan bu yaklaşım bir anlamına ideal ve uygulanabilir göründü. Metnin yorumlanması sadece zahire yaslanılarak mümkün olabiliyordu. Müslümanların yüzyıllar içerisinde oluşturduğu felsefi, kelami ve irfani ekollerin teorik ve pratik birikimleri bu yaklaşımda işe yaramaz bulduklarından yok sayılıyor ve metnin yorumlanması ve anlaşılmasında bir kenara atılıyordu. Doğal olarak yeni ve modern bilimlerin bu anlayışta esamesi bile okunamazdı. Dinin kortikal yorumu ve metnin zahiri konumu temel nokta idi.

El-Kaide ile kendini bugün gerçekleştiren cihadi selefilik bu hareketin Arap yarımadasından çıkan Vahhabilik kolunun ürünü iken, teorileri Diyo bend medresesinde atılmış olan Taliban aynı hareketin Hindistan kolunun ürünü olup, varlığını Afganistan ve Pakistan'da sürdürmektedir. İki hareketi ortaya çıkaran motivasyonlar ve çözüm yaklaşımları benzeşse de düşünsel temelleri ve beslendikleri havzalar tamamen farklıdır.

İngiltere'nin Hint yarımadasında mutlak galibiyeti ve bunun neticesinde İngiliz dili ve Avrupa kültürünün burada yükselişe geçmesinden sonra, Hint-Pakistan Müslümanları tüm mezhepleriyle inançlarının Batılıların tehdidi altında olduğunu hissetiler ve buna karşı medreseler kurdular. Hanefi Müslümanlar da Hindistan'ın Diyo bend köyünde bir medrese kurdular. Gittikçe namı yayılan bu medresenin müntesipleri Diyo bendi grubu adıyla bilinir oldular. Gerçekte Diyo bendi ekolünün kökleri Hint Müslümanlarının 1857'deki ayaklanmalarının başarısızlıkla sonuçlanması ve Gurganiler devletinin resmen ortadan kalkarak İngilizlerin mutlak hâkim olmasında yatmaktadır. Önde gelen ulema yenilgi sebeplerini düşünürken cihat fikrine ulaştılar ve o zamanlar küçük bir köy olan Diyo bend'de 1867 yılında kurdukları medresenin derslerinin başına Hindistan'ı tekrar özgürleştirmek için cihadı koydular.²

² Aziz Ahmet, Tarih-i Tefekkür-ü İslami der Hind (Tahran, İntişarat-ı Keyhan, 1367), 83.

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

Bu medrese Ehl-i Sünnet dünyasında çok derin etkiler bıraktı. Tüm yeni bilimler, sömürgeci güçlere bağlı görüldüğünden yasaklandı. Diyobendi okulunun öğrencileri ve hocaları, hizipsel ve kapalı görüşlerle eğitildiler. Kendi anladıkları İslam'ın özüne dönüş, eğitimlerinin en önemli noktasıydı.

Diyobendi okulu sonraları Hindistan'ın bağımsızlığında ve Pakistan'ın kurulmasında önemli roller üstlendi. Diyobendi ekolünün bugünkü şartlarda güçlenmesini sağlayan en önemli olay ise, Afganistan'daki değişimler ve ülkenin Sovyetler Birliği tarafından işgal edilmesiydi. Cihat tekrar gündeme geldi ve esas olarak İngiliz ve Batı karşıtlığı fikrine dayanan Diyobendi ekolü Afganistan cihadını öncelik olarak gördü. Pakistan'daki medreseleri Pakistan devleti tarafından himaye edildi. Afganistan cihadına yönelik uluslararası iş paylaşımında dini medreselerin ekonomik desteği, Basra Körfezi'ndeki zengin Arap ülkelere, özellikle de Arabistan'a verildi. Silah yardımı işini ABD ve İngiltere üstlendi. Pakistan ise, yardımların koordinasyonunu üstlendi. Diyobendi ekolünün Selefiliğin Vahhabi ekolü ile karşılaşması da bu döneme denk gelmektedir.³

Pakistan'daki medreseler cihat döneminde önemli bir işleve sahiptiler. Pakistan medreselerinde okuyan Afganlar cihadın önemli bir gücünü oluşturuyordu.⁴ Bu medreseler Pakistan'ın istihbarat birimi ISI'nın büyük desteğini gördü. Buralarda dini ve ideolojik eğitimin yanında, askeri eğitim de veriliyordu. Ulema öğrencilerin dini ve ideolojik eğitimini üstlenirken, ISI askeri eğitimlerini verdi. Verilen ideolojik eğitimde Selefilik ve Diyobendilik temel idi. Bu hareket, cihat yılları boyunca yükseldi. Zaferden sonra ise, mücahitlerin anlaşıp ortak bir hükümet kuramaması üzerine Molla Ömer önderliğinde harekete geçen Diyobend talebeleri siyasi-askeri çoğunluğu elde edip, Afganistan'da rakipsiz konuma geldiler. Bitmek bilmeyen savaşlardan yorulmuş olan Afganistan halkı da en azından toplumsal düzeni tekrar sağlayacak bir şahıs veya grup arıyordu ki Taliban ortaya çıktı ve halk tarafından da desteklendi. Mücahitlere karşı savaş meşruiyetini İstila teorisinden alan Taliban hükümeti kurduktan sonra Molla Muhammed Ömer'in hilafetinin meşruiyetini Ehlül hal ve'l akd teorisiyle sağladı. Kureyşli olmama durumunu da İbn

³ <http://theory.blogfa.com/post-30.aspx>

⁴ Ahmet Raşid, Hembestegi Dergisi, sayı16, s.4.

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

Teymiyye'nin fetvalarına dayanarak çözen Molla Ömer halife olduktan sonra hilafet unvanını yine İbn Teymiyye'nin Veli-yi Emr kavramından ilham alarak Emirlikle değiştirdi.⁵

Etnik/Kabile Zemini

Esas olarak Afganistan ve Pakistan'ın en yoksul Peştun bölgesinden gelen Taliban üyeleri Pakistan'da öğrendikleri dini bilgilerle geleneklerini harmanlayarak yeni bir anlayış ortaya koydular. Bu anlayışta yer yer Vahhabilikten de Diyobendilikten de daha sert fikirler ortaya çıktı. Bu noktada karşımıza Taliban'ın önemli bir dayanağı olan Peştunluk ve Pakistan ile Afganistan'daki Peştun kavminin Diyobendi ve Selefi ekolleri esasına göre şekillenen cihattaki güçlendirici rolüdür. Siyasi düşünceleri Selefiliğin yansımaları olan Taliban üyelerinin çekirdek kadrosu Diyobendi gruplarca eğitilen Peştun talebelerdir. Taliban'ın siyasi düşüncelerinin doğru anlaşılması için Diyobend ekolü Selefiliğinin yanında Peştunlarda geleneğin yeri ve bunun Taliban'ın düşünce ve davranışlarına etkisinin de iyi anlaşılması gerekmektedir.

Peştunlar kabile toplumu olup, çok güçlü kabile değerlerine sahiptirler. Peştunlar'da geleneklerin gündelik hayata etkisi Afganistan'daki diğer etnik gruplarda olduğundan çok daha fazladır. Peştunlar kendilerine has ve Peştunvali olarak isimlendirilen geleneklere sahiptirler. Peştunvali, Peştun geleneğinde hem yasalar topluluğudur hem de bir tür ideolojidir. Peştunvali kuralları, Peştunların insani ilişkilerinin çok geniş bir alanını düzenler. Örneğin en önemli kurallar arasında misafirperverlik ve intikamcılık sayılabilir.⁶ Aynı şekilde geleneklerin çok güçlü bir şekilde etkisini sürdürüyor olması Peştunları kabilecilik konusunda oldukça tutucu kılmış bunun sonucunda her hâlükârda kendi kabilesinden olana yardım etmek resmi kabile vazifesi olarak kabul edilmiştir. Bu yüzdendir ki Peştunlar gerektiğinde iç ihtilaflarını bir kenara bırakıp ortak tehdiye karşı birleşmeyi hep bilmişlerdir. Pakistan'daki tarihsel Peştunistan meselesinin kökenleri bu halkın kan bağlarına dayanmaktadır ki iki taraf Peştunları farklı ülke vatandaşları olmalarına rağmen asla birbirlerini unutmamış ve birbirlerinden kopmamışlardır.

⁵ Seyyid Hüseyin Etheri, Ulum-u İnsani Dergisi <http://www.mehrnameh.ir/article/1736.html>

⁶ Oliver Roy, Afganistan İslam ve Nugerai-yi Siyasi, Tercüme, Ebulhasan Mukaddem (Meşhed, İntişarat-ı Kuds-i Rezevi, 1369), 28.

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

Peştunların düşünce ve kültüründe geleneğin konumu böylece ortaya konduktan sonra şimdi bu geleneğin Taliban liderlerinin dini ve siyasi anlayışına yansımaya bakılabilir. Taliban, Afganistan’da Peştun kabilesi içerisinde çıkmış bir hareket olarak -üstelik bu kabilenin de geleneklere çok daha katı bir şekilde bağlı olan köylülerinin içerisinde çıkmıştır- kabile kültürü etkisinden uzak duramazdı. Aslında Taliban’ın Peştun kabile kültüründen etkilendiğinin en açık kanıtı onların dini kuralları yorumlama biçimleridir. Kabile kültürünün Taliban’ın dini düşüncesine etkisinin ilk ve en önemli göstergesi dini, siyasi sistem anlayışları ve bu konudaki meşruiyet yollarıdır. Örneğin, hilafet sistemi esas olarak İslami yönetim modellerinden birisiyse de Taliban’ın hilafet anlayışında yöneticinin mutlaklığı ve başka kimseye bir rol biçmemesi İslami hilafetin Şura Kurumu dikkate alındığında halifelikten çok aşiret reisliğini andırmaktadır.

Taliban’ın kadına ve kadının toplumsal hatta aile içerisindeki rolüne bakışı Peştun geleneğinin din anlayışına etkisinin diğer bir göstergesidir. Taliban hükümeti döneminde kadının konumu genel İslami anlayıştaki kadının konumu bir kenara, bizzat Pakistan Diyo bendileri’nden de oldukça farklıdır. Elbette Diyo bendi Okulu da kadının sosyal hayata aktif katılımını onaylamamaktadır. Ancak buna rağmen Taliban’ın kadın hakları konusundaki kısıtlamalarının örneğin Pakistan’daki Diyo bendi ekolü temsilcisi Cemiyet-i Ulema-yı İslam’ın kadın yaklaşımıyla kıyası bile mümkün değildir. Peştun geleneklerinde kadın, ev dışında bir hayatı olmayan bir varlık olup bağımsız bir şahsiyeti yoktur. Evlenmeden babası, evlendikten sonra kocası ve kocasının ailesi kadın üzerinde mutlak tasarrufa ve kaderi üzerinde karar alma hakkına sahiptirler. Yeni okullar ve açık yerlerde eğitim görmeleri uygunsuz bir davranıştır. Taliban’ın Pakistan elçisi Abdulkahim Mücahit, Taliban’ın kız çocuklarının eğitimiyle ilgili geleneksel bakışını şöyle açıklamıştı: “Tüm milli ordu ve polisimiz geleneksel bölge insanlarıdır ve kız çocuklarının okula gönderilmesini utanç verici buluyorlar.”⁷

Sertlik ve katılık da Taliban siyasetçilerinin Peştun geleneklerinden edindikleri özellikleridir. Genel olarak, Kabile kültürü sert ve katı olup, intikamcılık Peştun geleneğinin önemli bir parçasıdır. Peştun halkının kincilik ve intikamcılığı bütün Afganistan ve Pakistan’da meşhur bir durumdur. Öyleki bu konuda şöyle bir atasözü vardır. “Peştun 20 yıl sonra intikam almaya

⁷ Sırat Dergisi (yıl1,sayı2), 32.

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

kalktığında, aceleci davrandığını düşünür.” Taliban’ın muhaliflerine, özellikle de Hazara ve Özbeklere yönelik sert davranışının ardında da bu intikamcılık duygusu yatmaktadır.

Son tahlilde Taliban’ın dini-siyasi bir hareket olarak ve din adına ortaya koydukları tek başına din değil, Kabile kültürünün gelenekleriyle şekillenmiş ve yorumlanmış din anlayışıdır. Taliban’ın modern gereçlere düşmanlığında⁸ da bunun etkisi görülebilir. Sadece Taliban üyelerinin asli unsurlarının kimlerden oluştuğuna bakmak bile Peştun olmanın Taliban için önemini ortaya koyacaktır. Taliban üyeleri genel olarak Peştun olup kendi içinde 3 ana gruptan oluşmaktadır. Birinci grup özellikle Pakistan’daki medreselerde dini eğitim alırken Sovyetlerin Afganistan’ı işgal etmesi üzerine direnişe katılan talebelerdir. Bunlar cihat döneminde Mevla Muhammed Nebi Muhammed’in liderliğindeki İslami Devrim Hareketi’nde yer aldılar ve hareket içerisinde Tullab ismiyle bir iç teşkilat kurdular. Taliban’ın hâlihazırdaki lideri Molla Ömer’in de cihat yıllarında yaralanmış bir gazi olduğu ve önceleri İslami Devrim Hareketi üyesi olduğu söylenmektedir.⁹ İkinci grup Peştun kavminden olan cihatçı partilerden müteşekkildir. Hikmetyar’ın Hizb-i İslami’si, Yunus Halis’in Hizb-i İslami’si, Sayyaf’ın İttihad-ı İslam’ı, Ahmet Gilani’nin Mahaz-ı Milli’si, Sıbgatullah Müceddidi’nin Necat-ı Milli’si gibi Peştun liderlere bağlı hareketlerin üyeleri 1992-94 arasındaki güç paylaşımına dair kanlı savaştan sonra Taliban ortaya çıkınca ona katıldılar. Bu grupların Taliban’a katılmalarının nedenleri arasında aşiretçilik özel bir rol oynamaktadır. Yani eskiden beri Peştunlarda olan siyasal hâkimiyet, mücahitlerin zaferinden sonra ilk kez açıkça ve resmen diğer kavimlerin eline geçti. Rabbani’nin Tacik olması Peştun partilerin Taliban’a katılmasında önemli bir rol oynadı. Üçüncü grup komünist rejim döneminde iktidarda olan bazı Peştunlardan oluşmaktadır. Mücahitlerin zaferinden ve kendi aralarında güç savaşına girmesinden sonra komünist rejime ve halk ve perçem partilerine üye unsurlar çatışmaların etnik bir boyut kazanması üzerine her birisi bir gruba katıldı. Bu durum Şii-Sünni, Peştun, Tacik, Hazara, Özbek tüm gruplar için geçerlidir. Dünün Marksistleri, dün kendilerini deviren mücahit gruplar içerisinde, bugün etnik kökenlerine göre yer almaya başlamışlardı. Her hâlükârda komünist rejimin bazı unsurları sonraki dönemde etnik

⁸Oliver Roy,age , 106.

⁹ Ahmet Raşid,age, 6.

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

Saiklerle Taliban'a eklemlenmişlerdi. Elbette bu üç grup içerisinde en güçlü ve etkin grubun birinci grup yani talebeler olduğunu da belirtmek gerekmektedir. Taliban'ın El Kaide'den farklı olarak etnik bir gruba bu kadar kolay yaslanabiliyor olmasının nedeninin Taliban'ın dini düşüncelerine kaynaklık eden Diyobendiliğin Kast sisteminin geçerli olduğu Hindistan'da ortaya çıkması olup olmadığı araştırmayı hak edecek bir konudur.

Taliban'ı İktidar Yapan Sebepler

Taliban'ın bağımsız bir hareket olarak nasıl ve neden ortaya çıktığı ve nasıl bu kadar kısa sürede neredeyse tüm Afganistan'a hâkim olmayı başardığına dair çeşitli görüşler ortaya konmaktadır. Bazıları komplocu yaklaşımla Taliban'ın dış güçlerin ürünü olduğunu ve bu başarısını onlara borçlu olduğunu söylerken, diğer bir kısmı Afganistan toplumunun iç şartlarını sebep göstermektedir. Kuşatıcı bir tahlil yapıldığında bu unsurlardan ikisi de yok sayılmaz ancak toplumsal yapıya bakıldığında Taliban'ın ortaya çıkmasında iç şartların çok daha fazla etkili olduğu görülmektedir. Meselenin iç şartlar boyutu ile ilgili bu hareketin sosyal şartları ve siyasi zeminlerine bakılabilir. Afganistan halkı yıllardır süren savaş ve şiddetten yorulmuş bir halde, toplumsal güven ve asayiş sağlamaya çalışacak bir hareket beklentisindeydiler. Mevcut grupların çatışmanın ana unsurları olması, onlara yönelik bütün ümit ve güveni ortadan kaldırmıştı. Yani tarafsız üçüncü bir gruba ihtiyaç vardı. Taliban bu ihtiyaç, boşluk ve fırsattan faydalanarak ortaya çıktı ve kısa bir sürede en güçlü grup olmayı başardı.

Taliban'ın bu kadar hızlı bir şekilde ilerleyip, ülkenin %80'inden fazla bir alanda hâkim olması, bugün bile ciddi kuşklar barındıran bir durumdur. Bu başarının nedeni olarak iki konu gündeme getirilebilir.

Güvenlik: Yaklaşık 2 yıl süren mücahitler hükümeti süresince güç savaşları toplumu parçalamış, güvenlik yerel komutanların keyfine kalmıştı. Bu da bütün Afganistan'ın asayişini alt üst etmişti. Yasa, adalet ve ceza sisteminin esamisinin okunmadığı böylesi bir iklimde hiç kimse güvende değildi. Halk yerel komutanların keyfi zulümlerine de bir son verecek mutlak bir güç ve otoriter bir yönetimi özler duruma gelmişken Taliban barış ve güvenliği sağlama iddiasıyla ortaya çıktı. Afgan halkının özlemlerine hitap eden Taliban, bu sayede neredeyse hiçbir direnişle karşılaşmadan hızla tüm Afganistan'da ilerleyişini sürdürüyordu. Taliban başkent Kabil'e

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

dayandığında hala mücahit gruplar arasında iktidar savaşı devam ediyordu. Bu esnada Hikmetyar'ın Hizb-i İslami'si bir günde Taliban'a teslim oldu. Nispeten güçlü orduya sahip Hikmetyar'ın Taliban'a direnmemiş olması bir kez daha bizi etnik durumu konuşmaya sevk etmektedir.

Etnik durum: Yukarıda da bahsedildiği gibi, Afganistan'da siyasal hâkimiyet, eskiden beri Peştunların kontrolündeydi. Siyasal gücün Rabbani ile birlikte diğer gruplara intikali ya da en azından diğer grupların iktidara ortak olması, Peştunistler tarafından kolay kabul edilecek bir durum değildi. Taliban'ın Peştunlara dayanıyor olması onun en büyük şansı ve imkânı idi. Öyle ki Peştun mücahit gruplar Taliban'a karşı herhangi bir direniş sergilemek bir yana, üyelerini Taliban'ın hizmetine sundular.¹⁰¹¹

Sonuç

Afganistan NATO sonrası döneme heybesinde birçok problemle girmiş durumdadır. Bu problemlerin başında siyasal istikrar ve güvenlik sorunu gelmektedir. Afganistan'da güvenlik hala vahim bir noktadadır. Taliban hala ülkenin önemli bir kısmında çok etkin durumda olup nerdeyse her gün bir yerde ölümlerle sonuçlanan saldırılar düzenlemektedir. Taliban ile henüz bir anlaşma zemini bulunamamış olmasından dolayı Afganistan yönetimi hala güvenliği sağlamaktan acizdir. Tüm çabalara rağmen Taliban'ın nasıl hala gücünü ve etkinliğini koruyabildiği önemli bir sorudur. Bu soruya sağlıklı cevap verebilmek için öncelikle Taliban'ın nasıl bir hareket olduğu, motivasyonları, beslenme kaynakları ve kendisini meydana getiren unsurlar doğru şekilde tahlil edilmelidir. Bu çalışmada Taliban hareketinin sözü edilen açılardan incelenmesine çalışılmış ve hareketin salt güvenlik eksenli araştırmalarla anlaşılamayacağı ortaya konmuştur.

¹⁰ Fecr-i Ümid Dergisi, sayı 28, 1377

¹¹<http://www.tebyan.net/newindex.aspx?pid=934&articleID=458348>

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ
SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

Dr. Ghairat BAHEER

Former Ambassador of Afghanistan to Pakistan

Country: Afghanistan

God Almighty has given us a unique country, always in the midst of great power tussles and the grounds for the death of innocent Afghans. Our last few decades have been plagued by turmoil, from the Mongols to the Americans, through the Russians and the English, all these invaders engaged with the oppressed yet brave Afghans. All these super powers have either faced defeat or have gotten knee deep in trouble, yet none have learnt from the others past. The price paid by Afghans against all aggressors has been millions of martyrs, widows, orphans, the demotion of Infrastructure and the biggest number of refugees in the world, I do not want to drag you all into the past, and neither would my time allow me that. Let me shed light on the invasion of the Soviet Union and the recent invasion of United States of America and point out what was intended to be missed. Both super powers presented frivolous justifications for their invasion, justifications that are an insult to one's intelligence. The Soviet Union installed their puppet government in 1978 and later justified their invasion by the very same puppet government's invitation. The Americans in order to justify their invasion of Afghanistan, convened an unrepresentative gathering called Bonn Conference in 2001, shaping a government of their own choice and then asking it to invite them to Afghanistan. To think that people are tricked into believing these justifications is to go by the Pashto proverb "Hiding the sun with two fingers". Both super powers had their own imperialistic wishes and designs, the Soviet Union was dreaming to reach the warm waters of the Indian Ocean and the rich oil fields of the gulf. The Americans on the other hand, posing to crush Al Qaeda and Taliban as revenge for 9/11, were in reality planning strategic and economic designs that include the control of great china and its historical foe, Russia, meanwhile controlling the rich undiscovered resources of Central Asia and Afghanistan.

The insistence of the Americans on having military bases in Afghanistan and forcing the Afghan government to sign the BSA- Bilateral Security Agreement testifies to my claim that the real motive behind the American Invasion of Afghanistan was neither Taliban nor Al Qaeda.

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

It is the habit of imperial powers to destabilize any land they occupy. Since unstable countries and their puppet regimes will always rely on them to stay in power. Another habit of theirs has always been to leave behind issues to their colonies to fight over in the years to come such as the case with Kashmir, whilst always finding a good cover to the bitter idea of defeat in those regions.

After facing the tough resistance of the Afghan Mujahideen, the Russians were defeated and forced to leave Afghanistan. Following the tradition of face saving, they managed to use the Geneva Accord which contained provisions for the timetable of the withdrawal of Soviet troops from Afghanistan that officially began on 15 May 1988 and ended by 15 February 1989, thus putting an end to almost ten year-long Soviet occupation and Soviet war in Afghanistan. The Russians did not stop there, they further went on to join hands with the Americans to make sure Afghanistan was never ruled by the Mujahideen and the communist regime remained in power.

When the Najeeb government failed to resist the Mujahideen and was destined to fall, both the super powers indulged in another conspiracy by signing the Accord between parts of the Mujahideen called Shoora-Nizar, Dostam's Militia, Hezb-e-Wahdat and Parcham faction of People's Democratic Party of Afghanistan, ironically sponsored by Iran and Russia, negating the main factions of Mujahideen. All this naturally paved the way for internal conflict between various stakeholders of the Jihad specially Hezb-i-Islami and the parties to the aforementioned accord.

Simultaneously, the unbalanced and the unfair "Peshawar Accord" on 24th April 1992, was designed in a way to make certain that clashes happen between the parties of the Jihad. Designed and supported by the Americans, some Arab countries and unfortunately, Pakistan. The repercussions of which exist till this very day in Afghanistan. Dear Participants, in Arabic they say "The best of speeches are those that are concise, meaningful and engaging", so keeping with that spirit, with what has been said above, I would like to touch upon the three topics given to this symposium today. Firstly, political stability and security challenges in Afghanistan. I would like to clearly state that until and unless foreign intervention ceases, we will neither have political stability nor security. Unfortunately, there

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

exists great hypocrisy on the part of all the powers involved in Afghanistan. On one hand, they claim that they are the champions of Democracy whilst on the other hand, they play with the main concept of Democracy which is rule of the people, that rule of the people has been ignored by the Americans and its allies in Afghanistan. Even with Presidents being elected and Parliaments voted in, the pre-planned vote distribution gave the people governments that did not represent them, a bogus government as a result of fraudulent elections. Due to those fake elections, a cabinet was formed where all foreign stake holders sent their own pawns, so much so that every minister would later be known for the country he represents with national interest being the least important factor. All this ended up ranking Afghanistan as number two on the International Corruption Perception Index, where fortunately now we have fallen down to fourth spot.

In summary, for political stability, we need to eliminate foreign involvement in the political process, also give the Afghan people the right to vote their own representatives through free, fair and transparent elections. We will not be able to have a politically stable and secure country unless we have an approach to the conflict on priority basis. In my humble opinion, it will be self-deceptive to claim that we have an elected president, government, parliament or we were able to have an election in Afghanistan until we give the reconciliation process number one priority.

The Americans use the facade that is the government as an achievement of bringing liberty and democracy to the country whereas the reality is very different. My proposal is that governments should not be imposed or imported and peace and reconciliation should be given a chance so that a consensus is developed among all Afghans which will naturally pave grounds for an inclusive, representative and popular government. This would serve as a great nucleus to the stability process and give birth to a constitution that complies with the belief and rich culture of Afghanistan.

A real national unity government will bring security to the country. A mobocracy on the other hand will always, like the current status quo have an army that represents them and defends them. An army that lacks patriotism and has its triggers rented. A real national government will not face

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

a desertion of almost 20,000 army personal in the span of six monthslike the case between January and June of 2011, but would rather have bodies that defend the sovereignty of its own ground for its own national interest. A poor country like Afghanistan has to make do with what it has, and the National Army and Police should be structured such that an Afghan government could afford to sustain it on its own accord. A sovereign Afghan state cannot afford a defense budget of around ten billion dollars.

Afghanistan and Pakistan have longstanding historical relations; we have an almost 2.5 thousand kilometers border shared with Pakistan, a common religion, culture and almost common language. We have more commonalities with Pakistan compared to any other neighbor in the region. Pakistan was and has been the host to millions of Afghan refugees for almost three decades now, which has naturally led to a further intertwining of cultures and people. Any disruption of the brotherly relations between the two would always be as a result of ill-intended conspiracies from third parties or would be mere results of failures from governments of both sides. India could never be a substitute for Pakistan to Afghanistan. Contrary to India, the destinies of Pakistan and Afghanistan are interlinked. My prescription to the Pakistan and Afghanistan good relations is; noninterference in the other's affairs, respect for sovereignty and territorial integrity and to let go of their own strategic depth policies regarding each other. Both countries should not opt for its friendly governments in the opposite countries. Put simply, we should learn to love each other for who and what we are, rather than what we want them to be.

Afghanistan and Turkey's partnership goes back centuries, they're always ups and downs in relations between countries but the relation between our two countries has always been consistent and stable. The Afghan people still cherish the memories of the Ottoman Caliphate, and still adhere to the leadership of Turkey. The new contemporary Turkey with its historic background and noble stances regarding all issues in the Islamic belt, are the only proud Muslim nation to be able to call out injustices committed by both Israel and the United States in the region. Also in the economic arena, Turkey manages to represent a model of economic growth and stability that all Muslim nations envy and want to follow. The wisdom that Turkey showed in being a non-combatant party in NATO on Afghanistan soil, helping to build the nation and leaving behind

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ
SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

infrastructure that will always be remembered. Keeping this recent history in mind, I believe that Turkey could serve as a perfect non-party mediator to the reconciliation process of Afghanistan and help give the Afghan nation one last gift, that of peace and prosperity. Thank you for your time and you can always approach me or get my contact information to have me entertain any further queries.

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ
SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

Political Stability and Security Challenges in Afghanistan

Khalid RAHMAN

Director General - Institute of Policy Studies Pakistan

Country: Pakistan

Soviet Union attacked Afghanistan in 1979 and for the next over a decade; Afghanistan saw Soviet backed governments in Kabul. There was little control of these governments outside the capital as Mujahedeen, whose resistance remained active throughout the Soviet occupation, enjoyed control in most parts of the country; yet the government's control in Kabul was of symbolic significance and its continuity in controlling it was projected as a sign of stability. Such was the symbolic value of Kabul's reign that the city endured fierce fighting between different factions of Mujahedeen in 1990s for its occupation. The civil war that followed the emergence of Taliban in 1995 also represented Kabul's significance to assert political control over the whole country. Indeed this was one of the reasons why Taliban, in spite of controlling majority of Afghanistan, were not recognized by the world at large as legitimate Afghan government during late 1990s.

One of the challenges for the US led coalition, after occupying Afghanistan, was therefore to create a conducive and enabling environment to run the state affairs smoothly by ensuring a stable government in Kabul. Thus, the adoption of a constitution (in 2004¹²) and consequently sustaining a government in Kabul by holding the elections of Parliament¹³ twice (September 2005

¹² The current Afghan constitution was approved by the consensus in January 2004 after the 2003 Loya-Jirga.

¹³ The Parliament consists of two houses: the House of the People or Wolesi Jirga which consists of a maximum of 250 delegates, with at least 64 women delegates. It is elected directly on a provincial basis for five years. Second is the House of Elders or Meshrano Jirga which consists of an unspecified number of local dignitaries and experts appointed by provincial councils, district councils, and the president. The Wolesi Jirga makes and ratifies laws and treaties, approves budget and actions of the president. Most of it requires subsequent approval by the Meshrano Jirga as well. Parliament has considerable veto power over senior appointments and policies.

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

and September 2010) and for the Presidency thrice (October 2004, 2009 and 2014) under this constitution, regardless of a few allegations and controversies, may be regarded as an achievement and a sign of stability in the given backdrop. Moreover since the constitution empowers the President to nominate his cabinet, the governors of provinces and a host of other positions, a large number of influential people in the society have developed stakes in the system. This is also a factor of stability as these powerful groups and individuals, including former warlords, tribal elites and Mujahideen leaders would like the system to carry on in order protecting their own interests. Besides, another element that gives stability to the current setup is it's across the board recognition by the international community. Soviet backed regimes in 1980s, and Mujahideen or Taliban governments in 1990s did not enjoy such worldwide acceptance.

Thus it can be said that the present dispensation in Kabul is relatively more stable than what we have seen in the recent history of Afghanistan. This is however only one side of the picture. Getting real control across the country and its maintenance and perseverance, while building on the achievements of last fourteen years, is going to be an enormous task as the other side of the picture does not appear very bright. While evaluating the ratings of Afghan lives, Gallup report released in December 2014 stated: "Already the worst in the world in 2013, Afghans' ratings of their lives declined even further in 2014. More than six in 10 Afghans evaluate their lives poorly enough to be considered "suffering" -- the highest figure ever recorded for any country since Gallup started tracking life evaluations in 2005. As in 2013, no Afghans rate their lives highly

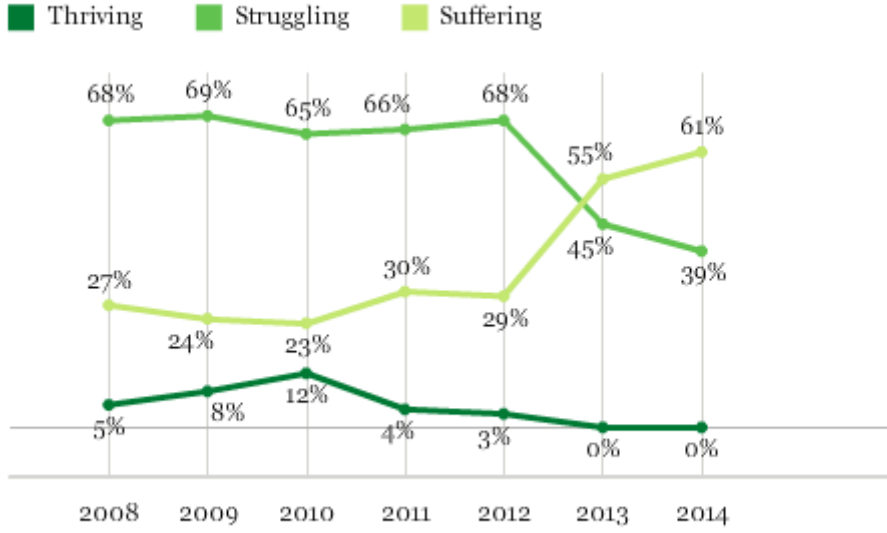

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

enough to be considered "thriving." This is how the data reflects the situation ¹⁴ :

Six in 10 Afghans "Suffering" in 2014

GALLUP®

Seen in this backdrop there exist a number of factors to intimidate political stability, sustainability and its efficacy.

First, the power-sharing agreement which, in the wake of post-election deadlock, was brokered by the US Secretary of State, itself has set a bad example. Notably, while there was consensus about fraud and rigging in the elections, the agreement has closed the door for any kind of probe and accountability. This would have serious implications for any future elections and Afghans' trust in any such process. Notably under the Afghan constitution the next parliamentary elections were bound to be held before June 2015 but these have been postponed for a year¹⁵. Also the district council elections stipulated in the constitution, Article 140, have not taken place after 2001, mainly due to financial and security problems¹⁶. Broad agreement is required on electoral

¹⁴ "Suffering in Afghanistan Hits Record High -- for Any Country" at <http://www.gallup.com/poll/179897/suffering-afghanistan-hits-global-record-high.aspx>

¹⁵ <http://www.khaama.com/parliamentary-election-postponed-to-next-year-9361>

¹⁶ <https://www.afghanistan-analysts.org/after-the-election-is-before-the-election-the-dilemma-with-the-2015-parliamentary-vote-date/>

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

reforms which have also been committed in the political agreement of September 21, 2014 and reiterated in London Conference in December 2014 to restore the confidence of the people. A comprehensive approach, addressing, among others, institutional changes, parameters and timelines and a reliable system of conducting the elections with voter identification mechanisms for future elections, involving all stakeholders, is urgently needed. Indeed the issue of electoral reforms, if not addressed wisely, has the potential of creating an impasse in view of the country's recent hostile past.

The sustainability and smooth running of the present unity government in Kabul is yet another major issue related to the power-sharing agreement. The formula providing space for a position of CEO in the government had no basis in the constitution. The constitutional amendment, which would legitimize the whole process by creating a new position of CEO, is yet to take place. This amendment, which would define the power equation between CEO and the President, may not be an easy task given the divergent trajectories Ghani and Abdullah represent owing to their different political backgrounds and support basis. Parliament, in such a situation, would be more assertive making key decisions really difficult, just as it has behaved in case of ministers' scrutiny; a consequence of which is that the cabinet is yet to be completed even after six months of the presidential elections.

After three decades of war, the economy is in extremely poor condition. Poverty is common throughout Afghanistan, particularly in rural areas, where according to the Gallup survey, 44% respondents have had times in the past year when they didn't have enough money to buy food for themselves or their families. Response to the same question in urban areas (i.e. 32%) is also alarming¹⁷. Economy is largely dependent on foreign aid and foreign funded programs, and until now, on the spending of the foreign forces who were stationed in the country and their operatives; thus the foreign factor has played an important role in generating the bulk of Afghanistan's GDP

¹⁷ <http://www.gallup.com/poll/179897/suffering-afghanistan-hits-global-record-high.aspx>

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

over the last decade. To what extent this factor would continue to remain in play is uncertain¹⁸. Failure in developing and implementing an economic agenda that will create a positive future for Afghanistan by targeting poverty, providing resources for social sectors, creating jobs for a rising number of educated youth and skilled labor, accommodating returning refugees, stimulating industry, business and trade, etc. are some of the challenges threatening the stability.

Good governance is both an indicator as well as a factor of a stable government and political system. It increases confidence of the people in the system and thus provides a well needed support for the stability and sustainability. Corruption, in this regard, is an extremely important issue in Afghanistan. It has, on one hand, denied assistance to the people in accessing the governmental services across Afghanistan and, on the other, has weakened not only the civil administration but also the Afghan military and police, which in turn is playing a direct role in driving increased resistance/insurgency in many parts of the country. The issue has an external dimension as well; it negatively influences the foreign aid and investment which is so crucial for providing stability to today's Afghanistan. Interestingly, 'the fight against corruption' was one of the most widely used slogans during the presidential election campaign of both Ghani and Abdullah and they continue to show their resolve in this regard. Nevertheless, in the last six months since the formation of the Unity Government, any significant development in eradicating corruption and enhancing accountability is yet to be seen.

Another connected issue is that of Narcotics. It needs not be stressed that chaos and instability makes a heaven-like situation for drug Mafias and augments all kinds of criminal activities as it undermines the rule of law. It's a pity that production and trafficking of drugs, which was reduced almost to zero level (185 tons in 2001)¹⁹, has risen to staggering heights; according to a United Nations' annual survey released in November 2014, "opium cultivation set a record in 2014, increasing by an impressive 7 percent year-over-year and up nearly 50 percent from 2012.

¹⁸ As of July 2012, the international community pledged USD 119 billion for security and development of Afghanistan, but disbursed USD 70 billion in support of projects and programs. <http://mfa.gov.af/Content/files/Development%20Cooperation%20Report%20-%202012.pdf>

¹⁹ http://www.unodc.org/documents/afghanistan/Counter_Narcotics/The_Opium_Economy_in_Afghanistan_-_2003.pdf

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

Afghanistan presently produces 80 percent of the world's heroin which provides billions of dollars in illicit profits for the powerful drug Mafia".²⁰ The total area under opium poppy cultivation in Afghanistan was estimated at 224,000 hectares in 2014.²¹ And ironically this has happened despite the presence of highly trained and resourceful 140,000²² coalition troops during last few years. It is not a secret that Drug Mafias are transnational and operate in networks. A recent report by UN released on February 10, 2015 is noteworthy in this regard; according to which "the U.N. Committee has examined specific cases of cooperation between organized crime syndicates, notably by groups involved in kidnapping for ransom, in the production of and trade in narcotics and in the illegal exploitation of natural resources in Afghanistan". The report also stresses: "This trend has consequences for peace and security in Afghanistan as it encourages those within the Taliban movement who have the greatest economic incentives, to oppose any meaningful process of reconciliation with the new [Afghan] Government".²³ A comprehensive strategy is needed to address the issue, else the stability –outside Kabul- would remain a dream.

This brings us to the issue of security and the challenges linked with it. Reports suggest that resistance by Taliban is not only continuing but even rising both in numbers, intensity and diversity. As stated by Washington Post in one of its stories "in Iraq, the U.S. withdrawal coincided with a reduction in violence. Here, the bloodshed is rising. Last year, there were more civilian and security-force deaths than in any year since the U.S.-led intervention ousted the Taliban government in 2001".²⁴ In yet another story published in Washington Post on February 13, titled: "As the U.S. mission winds down, Afghan insurgency grows more complex", it has been highlighted that Taliban are extending their presence even in northern parts of Afghanistan by adopting somewhat different strategies²⁵.

²⁰ <http://www.counterpunch.org/2014/11/14/afghan-opium-production-hits-all-time-high/>

²¹ <http://www.unodc.org/documents/crop-monitoring/Afghanistan/Afghan-opium-survey-2014.pdf>

²² The number of US service personnel in Afghanistan peaked at about 101,000 in 2011, taking full Nato force numbers to about 140,000. See, <http://www.bbc.com/news/world-south-asia-11371138>

²³ <http://unama.unmissions.org/Default.aspx?ctl=Details&tabid=12254&mid=15756&ItemID=38567>

²⁴ http://www.washingtonpost.com/world/asia_pacific/as-the-us-mission-winds-down-afghan-insurgency-grows-more-complex/2015/02/12/99eab761-d5f0-4046-86ee-7e757b65dd01_story.html

²⁵ http://www.washingtonpost.com/world/asia_pacific/as-the-us-mission-winds-down-afghan-insurgency-grows-more-complex/2015/02/12/99eab761-d5f0-4046-86ee-7e757b65dd01_story.html

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

Ghani in his address to the Council on Foreign Relations in New York highlighted another important dimension in this regard when he said: "Afghanistan's problems are not confined within the geography of Afghanistan. We are dealing with a changed ecology of terrorism...". He further said: "Without understanding terrorism as a system where both symbiotic and competitive relationships take place, we are not going to understand the full dimensions of security. The state system is a chain. When links are severed and when several links break simultaneously, the risk to the rest of the system increases, so we are faced with new threats because of the collapse of Syria, because of the collapse of Iraq, the collapse of Yemen. This needs to be appreciated."²⁶

On the other hand there are issues about the capacity, capability and costs of maintaining the Afghan security forces. While bulk of the Coalition troops have now left Afghanistan and those (around 13000) who would remain stationed in Afghanistan only have a supportive role, "casualties, desertion and other issues have left the Afghan National Army the smallest it has been since 2011"²⁷. Even in 2014 "the total number of troops dropped by 8.5 percent, from 184,839 in February 2014 to 169,203 personnel in November of that year"²⁸.

In this overall scenario, the national reconciliation and involving all Afghan stake holders in the process is extremely important in order to ensure peace and a genuinely sustainable security environment. Though there appears to be some realization (and some preliminary communications as well) in this direction²⁹, nothing in actual seems to have been achieved on ground until now.

Understandably, the task is not easy; particularly when Taliban feel they have succeeded in defeating and sending back the most powerful and resourceful country in the world along with its coalition partners. Logically they find it much easier to continue fighting with less equipped and less resourceful local forces. They also know that their job is to continue resisting and create instability which, in the given Afghanistan situation, is not a difficult task. But then there is an

²⁶ <http://www.tolonews.com/en/afghanistan/18782-ghani-discusses-taliban-threat-afghan-development-in-new-york>

²⁷ <http://www.stripes.com/news/casualties-desertions-spike-as-afghan-forces-take-lead-1.332504>

²⁸ ibid

²⁹ Such as opening of a political office by Taliban in Qatar, their communication with the US authorities, recent visit by one of their delegation to China and their recent meetings with Pakistani establishment on the subject.

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

element of fatigue as well and pressures from within, by some Taliban sections, to go for reconciliation and translate the successes-so-far into some tangible gains. Engaging them at this stage, with an open mind, would help opening new ways and opportunities.

With China on board, Pakistan playing its role and the blessings of the U.S, things should start taking some positive shape. Reportedly Daniel Feldman, US Special Representative for Afghanistan and Pakistan, was on an unannounced visit to Islamabad to discuss the issue of talks³⁰. Earlier in late February, a delegation from the Taliban's political office in Qatar had reportedly visited Islamabad where it met with Pakistan's Army leaders. Nevertheless, since no practical steps - such as the venue of the talks, any particular office or individuals, or some commission for conducting the talks - have been taken as yet, it might take even longer for anything tangible to happen.

There are a few other (now very well-known) obstacles as well which need a creative and out of box solution by all the stakeholders. Most important among them is the issue of foreign troops. Since the beginning, Taliban's conditions for negotiations included the total withdrawal of foreign troops from Afghanistan, whereas Ashraf Ghani, during his recent visit to Washington, persuaded for slowing down the withdrawal process while US also agreed for it, thus ensuring larger number of troops staying for a longer term. While continued stay of 5000 additional non-combatant troops would not make any significant difference on the country's security situation, the development has only complicated the situation further as far as environment for the dialogue is concerned.

Other issue is related to the constitution; while Ghani has publically spoken in favor of dialogue, he insists Taliban to endorse the Afghan Constitution. Taliban, on the other hand, insist imposing Islamic law and therefore are not ready to embrace the constitution in its present form. Respect for human rights, particularly women's rights, and more generally, preserving the gains (political arrangement) of the past 14 years, are also included in Ghani's agenda but these do not really seem so controversial and may be sorted out once a dialogue process gets started. It, however,

³⁰<http://www.reuters.com/article/2015/03/12/us-afghanistan-taliban-talks-idUSKBN0M81A720150312>

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

needs to be realized that in protracted conflict situations, such as Afghanistan, preconditions do not serve the purpose; initiation of a dialogue process should itself be seen as an initial and primary objective.

In the given context, a recently reported statement (March 30) by the members of Afghan High Peace Council (HPC) was encouraging to note, stating that Afghan government and the Taliban would come to the negotiation table "without any preconditions.", and that "There has been an agreement over the framework; first both the sides would lead the talks freely and in a peaceful environment in Afghanistan, and secondly none of them would come for negotiations with any precondition".³¹ One hopes that the spirit will be followed in various ongoing communications in this regard to build a really conducive environment.

In the regional context, the role of Iran and neighboring Central Asian countries is also important while considering any strategy to improve the security situation, as ups and downs during the last 35 years has made Afghanistan an issue that is affecting the whole region at large; terrorism, militancy, extremism, drug trafficking, arms smuggling, and border management and migration issues, etc. are but a few manifestation of this phenomenon. Another important and related issue is that of repatriation and settlement of refugees. The largest number of Afghan refugees³² are living in Pakistan and in view of a number of political, social and economic constraints, Islamabad wants them to go back³³. Tripartite communications between Pakistan, Afghanistan and UNHCR are underway since long but a sustainable solution still seems far away³⁴. UNHCR representative, in one of the recent press briefings, admitted that "The UN agency is not asking for extension after extension for PoR card holders because it does not provide durable solution. Yes we are negotiating with the authorities to allow refugees to return safely and with dignity after expiry of the last date".³⁵ While resettlement of any number of repatriated refugees would

³¹ http://outlookafghanistan.net/national_detail.php?post_id=11893#sthash.wqh5nHPj.dpuf

³² More than 1.5 million registered and an even greater number is living in Pakistan without registration.

³³ "Head of the UNHCR sub-office Peshawar says Pakistani authorities had been insisting for the repatriation of registered Afghans, whose Proof of Registration (PoR) cards would expire after December 31, 2015." Dawn April, 15, 2015.

³⁴ Dawn April, 15, 2015. "UNHCR in a dilemma over Afghan's Repatriation"

³⁵ ibid

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ
SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

be a challenge for the Afghan government, the issue can always effect Pakistan Afghanistan relations.

Dealing with the regional dimension of the security situation also needs to be seen in the context of UN role. Looking back, one finds that while the UN has remained a part of overall decision making, it has not really been in a genuinely leading role, which is so important in a conflict that involves stakes of so many countries. Would it be possible for the apex international body to assert its role and take the driving seat in the matter in coming days?

Indeed it's a big question mark, yet for a sustainable and lasting solution to all such issues a fairer global system is the answer, all concerned need to work for which.

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ
SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

Turkey's Role on Ensuring Peace and Welfare in Afghanistan

Mohammad Akbar BARUKZAI,
Former Minister of Mines & Petroleum

Country: Afghanistan

In the Name of Allah, the Most Compassionate, the Most Merciful.

Despite of any direct territorial borders, Turkey and Afghanistan relationship is from 100 years back. The both country's interest to each other is based on the similarities of culture and history they shared.

Overall, culture arguments occupy a large share in the Turkish dispute on Afghanistan. Almost any commentary by a Turkish official or analyst starts with a reference to the brotherly ties and deep friendship that exists between the two countries, and moves on to argue that Turkey is under a historic responsibility to assist Afghanistan in its difficult times. Indeed, following the signing of bilateral agreement at the time of Turkish War of Independence in 1921, the Afghan-Turk Eternal Friendship Agreement of 1928 underscored the spirit of the relations in subsequent decades. In Addition, the presence of ethnic Uzbek, Turkmen, and other Turkic communities in the country forms yet another dimension to the cultural affinity between the two nations.

Turkey supported the young Afghan state, by sending advisors and assisting the formation of state institutions. At the same time, the shared Islamic culture is another element that undergirds the bilateral relationship.

The Afghan-Turk relation was fueled further while Turkey support the Mujahiddin during the war against the Soviet Union. In addition, Turkey supported the Afghan refugees and shift the migrants from Pakistan to Istanbul.

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

Furthermore, the Afghan and Turkish as good intimate had a golden opportunity to applause this friendship literally on 2001. During the bone conference, Turkey took the responsibility against its old intimate country Afghanistan and committed for continues logistical services support and joined NATO as noncombat member. Additionally, Turkey took the lead of NATO whilst Mr. Hikmet Çetin was appointed as first General's Senior Civilian Representative in Afghanistan who served two terms until August 2006.

Due to great interest of former Afghan President Hamid Karzai in contrast to Turkey, Turkey with the assistance of its forces as NATO member and Turkey's Cooperation and Coordination Agency (TİKA) has always been stood to its strong committed for supporting the people and government of Afghanistan.

Lately, the Afghan-Turk relation was reinvigorated whilst President Recep Tayyip Erdogan and Afghan President Ashraf Ghani inaugurated a road built west of Kabul with the financial assistance of Turkey. Besides, with his visit on October 18, Erdogan became the first Turkish president and first Muslim leader to visit Afghanistan in five last decades. Likewise, it showcased the long-standing relationship between these two countries.

Peace is the ultimate wish of every individual living in Afghanistan. It will be a long fight against terrorism, defeat is not an option, and we should win and Taliban, ISIL and other terrorist organizations should lose at any territory in this world.

Turkey with its participation in NATO deployment in Afghanistan and sending noncombatant troops has won the hearts and minds of the authorities and the people of Afghanistan. Although, Turkish troops has not attended any battle in Afghanistan but this does not mean that they have not sacrificed their beloved life's and blood to bring peace to the people of Afghanistan.

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

If we look at past decade, Turkey has practiced most successfully its foreign policies in Afghanistan and on its NATO allies.

Turkey had been involved in the Afghan peace process to some extent as it had established a trilateral mechanism with Kabul and Islamabad. As a result, the first trilateral meeting between the three countries was held in 2007 at a time when the relationship between Pakistan and Afghanistan has reached its lowest point. However, the Turkish leadership succeeded in providing Pakistani and Afghan leaders a chance to hold talks.

There are various factors of Turkey's presences after NATO's mission completed in Afghanistan, such combined and shared Islamic cultures, forge of old friendships, prompt humanitarian assistance on several occasions for instance the late avalanches of Panjshir province, peace talks between Afghanistan with Pakistan; and Pakistan with India, strong military and financial abilities in both the Asian and European Union, solid weight of discussions and peace talks in world security and economic forums.

Thus the other symptom of Turkey presences in Afghanistan is based on one of the Framework Nations that will serve in Afghanistan in the post 2014 era with the end of the ISAF mission and the beginning of the new NATO mission called Resolute Support Mission (RSM), which is to train, advice and assist the Afghanistan National Security Forces (ANSF).

The Afghan people are awaiting superfluous assistance from Turkey and to tie up this decent relation to benefit both nations in their future generations.

Turkey has presented more than hundreds scholarships to Afghan students at Turkish Universities yet. Precisely, this has caused to share and learn the parallel cultures and histories to forge this deep-rooted relation. Undoubtedly by offering scholarships, vocational trainings especially

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

training of Afghan National Police and Army will have a great impact for the empowerment of Afghans to take the charge of its country and stand on their own feet.

Afghans strongly believe Turkey could play a crucial role in improving the relationship between Afghanistan and Pakistan; that is why Turkey's presence is importance to Afghanistan economically and politically. Turkey should encourage Pakistan to develop constructive and positive cooperation for a sustainable and a peaceful Afghanistan not only for its neighboring countries but in the region too indeed.

Another aspect that Turkey could play an essential part in peace and prosperity in Afghanistan is due to building of hospitals, schools, roads, bridges, and water channels which have won the hearts of the Afghan people. They are a result of this different approach and arise within the framework of a belief that Afghanistan should be run by Afghans. The Afghanistan that Turkey strives for is the one that will come after 2014. It aims to ensure that there is no return to civil war and is designed to create a basis which ensures that the capacity of the Afghan state is great enough to ensure lasting stability.

One other important aspect which deserves to be thought about is that Turkish soldiers there have not carried out a single attack in Afghanistan, and the Turkish soldiers that died lost their lives in a helicopter accident; because the reasons for the Turkish presence there differentiate it from the other countries and are focused on the reconstruction of Afghanistan. To this end, Turkey has trained more than one thousand Afghan soldiers over the last decade as well as several thousand Afghan police officers. It has attached special importance to creating the security infrastructure necessary to ensure that Afghanistan does not sink into chaos after 2014.

Conclusions and Suggestions

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

To conclude why and how Turkey's support and presences have a great impact for a stabilized and peaceful Afghanistan in the region I personally suggested, reasoned and believe due to following (5) major points:

1. Training of Afghan National Army and Support them Logistically

Turkey has and outstanding military institutes, ability and power not only in the central Asia but almost comparing to western and Europeans countries. As Turkey have been training Afghan National Police. I believe if Turkey offers these trainings to the maximum possible level and double or triple the education of Afghan National Police in each batch and or year. And do more logistical support and provide Afghanistan with armed machineries and equipment with the help of its international partners. Certainly, this will have a great impact where Afghan National Army will stand on their own feet and turns Afghanistan to a more civilized, peaceful, and sustainable and stabilized country in the region.

2. Host Peace Talks with Pakistan

As Turkey was the initiative of the 2007 bilateral peace discussion between Afghanistan-Pakistan and Turkey. Afghans believe that by hosting such discussions, Turkey as a great symbol of Muslim countries will succeed to turn Pakistan to a peaceful and great neighbor for Afghanistan. This will have a positive effect on almost all the factors between these three countries such as economic and trade, security, foreign policy and exchange of expertise in the future.

3. Scholarships and Supports to Education Sector

Afghans consider that only military struggle is not enough to assure security and stability in Afghanistan. That is what Turkey proved by helping more in the social educational, and culture areas rather than military side in Afghanistan. Therefore, education plays an important role after security to countries like Afghanistan. At the moment the number of scholarships offered by

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

Turkey to Afghanistan is not sufficient as the individual demands for graduate and post graduate are a lot. On the other hand, only offering scholarship in the field of management, economy and public policy is not satisfactory or may not be needed as we need to use and learn from the massive experience and competent universities of Turkey in the field of engineering, medical, mining, technology, Jewelry Technology and Design, Applied Sciences, law, theology, physical education and sports, political science and others, We need Turkey's further support and partnership with all the faculties of Afghanistan Universities.

4. Invest in Afghanistan

Afghanistan is a rich country in terms of fresh fruits, dry fruits, carpet and knitting, mining, gas and petroleum, precious stones, marble, sesame, agriculture and others. Therefore, Turkey should encourage and supports both turkey government and private companies and institutions to invest in almost all the above mentioned sectors in Afghanistan. Moreover to establish textile, refineries, and other factories on most of the sectors required based on time. This will provide thousands of job opportunities, increase Afghan capacity building and will raise up both Turkey and Afghanistan's economy indeed.

5. Infrastructure and Rural Development

Both Infrastructure and Rural Development has a directly impact on the life of civilians, the entrepreneurs and stakeholders. Rural development is the process of improving the quality of life and economic well-being of people living relatively isolated and sparsely populated areas. The need for rural communities to approach development from a wider perspective has created more focus on broad range of development goals rather than merely creating incentive for agriculture or resources based business. Education, entrepreneurship, physical infrastructure, and social infrastructure all play an important role in developing rural parts of a country. Where

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

infrastructure refers to the fundamental facilities and systems serving a country, including the services and facilities necessary for its economy to function.

Undoubtedly, in assisting in rural development and building of roads, bridges, tunnels, water supply sewers, electrical grids, and telecommunications; Turkey will enables, sustain, or enhance societal living conditions for Afghanistan where Turkey will not only open a new page and new history and a new Afghanistan to the region only but to the world exactly.

In short, Turkey's international commitments, its contributions to global peace and its will to resolve global problems are the essential reasons why its presence is important after NATO withdrawal in Afghanistan.

We hope and look for continued support and assistance from Turkey who is a great symbol among Islamic countries and deep-rooted friend of Afghanistan now, in the future, and always.

Long live Afghan-Turk friendship.

Thank you very much for the kind attention.

Reference:

- Karen Kaya, July-August 2013, Turkey's Role in Afghanistan and Afghan Stabilization Military Review
Assoc. Prof. Dr. Saban Kardas – April 2013 - Turkey's Regional Approach in Afghanistan: A civilian Power in Action
- [1] Salih Dogan – January 2015 – Turkey's role in post-2014 Afghanistan through Today's Zaman –
[2] Diplomacy – 18 October 2014 Turkish President Erdogan pays historic visit to Afghanistan
[3] Ihsan Bal – 02 May 2012 – Why Turkey in Afghanistan through Turkish Weekly.
War in Afghanistan (2001-Present) retrieved from:
http://en.wikipedia.org/wiki/War_in_Afghanistan_%282001%E2%80%93present%29
- [4] Tahir Khan – November 1, 2014 – Neighbourhood watch: Erdogan's visit seen as key to regional stability.
Tribune with the International New York Times. Retrieved from :
<http://tribune.com.pk/story/784330/neighbourhoodwatcherdogansvisitseenaskeyto regionalstability/>
- [5] Aydemir Erman – February 9, 2010 – How Turkey can help NATO in Afghanistan.
[6] Afghanistan-Turkey relations – Wikipedia, the free encyclopaedia.
[7] Wadsam – March 4, 2013 – Afghanistan – Turkey 92nd anniversary of Friendship Treaty
Nasir Khan – February 27, 2013 – A Glance To Afghan – Turkish Friendship
Salih Dogan – USAK YEARBOOK – Vol. 5, Year 2011 – pp.367-370.

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

- “Afghanistan, Pakistan Hope Tuesday’s Summit Eases Tensions,” Today’s Zaman, 2 November 2011, <http://www.todayszaman.com/newsDetail_getNewsById.action?newsId=261673>.
- [8] “Turkey Renews Its Agreement,” NATO Channel, 6 January 2012, <<http://www.youtube.com/watch?v=7hRh1X4YGpw>>.
- “Contributions of the Turkish Armed Forces to Peace Support Operations,” Turkish Armed Forces Website, Undated, <http://www.tsk.tr/ing/4_international_relations/4_1_contribution_of_turkish_armed_forces_to_peace_support_operations/contribution_of_turkish_armed_forces_to_peace_support_operations.htm>.
- [9] “Turkey Debates Afghan Mission after Helicopter Crash,” Today’s Zaman, 21 March 2012, <http://www.todayszaman.com/newsDetail_getNewsById.action?newsId=274912>.
- [10] “Afgan Polisinin Eğitimi Başladı (Training for the Afghan Security Forces has Started),” Haberpan.com, 28 July 2011, <<http://www.haberpan.com/haber/afgan-polisinin-egitimi-basladi>>; “Afghan National Police Cadets Return Home from Training in Turkey,” United Nations Development Programme Afghanistan.

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ
SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

Ways to Strengthen Political Stability and to Overcome Security Challenges in Afghanistan

Sayed Agha Hussain SANCHARAKY

Senior Cultural and Social Advisor

Chief Executive Office, Government of Islamic Republic of Afghanistan

Country: Afghanistan

In the Name of Allah

Dear Chairman!

Dear Participants!

Brothers and Sisters!

Allow me first to present my greetings and those of the leadership of the Government of Islamic Republic of Afghanistan to each of you, and extend my gratitude to South-Asian Research Center-Istanbul and organizers of this important conference and their warm hospitality, especially towards Afghan invitees.

Dear Chairman! Dear Audience!

Following several decades of conflict, violence and crisis, Afghanistan is now in a critical and fateful stage. Complete withdrawal of foreign troops by the end of 2016 while essential institutions of the government are not functioning in a robust manner, and a number of challenges continue to threaten stability and security in the country, has led many inside and outside Afghanistan to wonder, not without some concern, if Afghanistan will be able to maintain stability and security on a national level after the withdrawal of these forces, and if it will be able to successfully meet the numerous challenges of state-building, nation-building and institution-building, or rather it will be stalled in this process by difficult and intractable problems?

Before starting on the main topic, I'd like to make a few remarks on what political stability means and how it is understood by political experts and sociologists. Political stability is usually

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

defined as continuity of a political system, without major upheavals and transformations. In political science, instability is seen as involving interruption in the system, and occurrence of a series of destabilizing events, while stability would be circumstances where no destabilizing events or behaviors, including conflict, violence, coup, riot, etc arise.

One of important factors contributing to political instability is the failure of the government to fulfill its functions, and failing to involve different groups of the society in making far-reaching national and political decisions. It's obvious that when a government does not respond to real and legitimate public demands, or those voiced by the civil society which acts as a linkage between the people and the government, and when government performance runs counter to these demands, dissatisfaction will increase to alarming levels, and the social environment will be ripe for unrest and violence to emerge. Political instability is bound to follow.

Of course, political instability has various and complex reasons, and it may take peaceful or violent forms. A number of researchers also believe that some shakeups in the government cabinet or a replacement of the head of executive body may give rise to instability across the country. Just like contributing factors to political stability are diverse, their role and importance may differ in each country and may depend to some extent on how much a country is developed or undeveloped. In a wide range of developed nations, democracy and high levels of public engagement in politics, particularly in elections is considered a stabilizing factor, while in other countries, talking about democracy, elections and political participation may cause instability.

As a third world nation, Afghanistan which has risen out of ashes and ruins of more than thirty years of conflict and violence, now faces serious challenges in areas of security and political stability; These challenges originate, above all, from an entrenched culture of violence in the Afghan society which has gone through decades-long intense bloody wars, and has suffered from foreign invasion and imposed conflicts. During the last 15 years, despite all shortcomings and setbacks, Afghanistan has taken long steps towards state-building, recovering from war wrecks, and promoting a culture of democracy. Recent accomplishments in political, social, cultural and economic spheres and in rehabilitation of infrastructures have been remarkable, but political stability and security are two areas which are still highly problematic, particularly the issue of

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

security which is a great concern for Afghan citizens, and which affects many aspects of public life, especially nation-wide growth and progress.

There have been various other causes for the continuation of insecurity; religious extremism has helped fuel the insecurities. Poisonous and dangerous ideas have been promoted among susceptible and gullible people, and means to exercise violent acts and to give vent to their zealous anger have been provided for these elements in a planned manner, and as a result, innumerable deep traumas and wounds have been inflicted upon ordinary Afghan people.

Ongoing conflict will not only cost thousands of innocent lives in Afghanistan, but will also slow down the process of rehabilitation and re-empowering national institutions, and will pose serious barriers for the development in the country; However despite all these problems and threats, Afghanistan is now in a far better position than ten years ago to protect recent political accomplishments and its stability and security, and it is more prepared to implement and complete its national programs; Afghan security forces are stronger and more experienced for dealing with possible threats and dangers, and Afghan political and civil society has thrived significantly.

All stumbling blocks on the way to political stability in Afghanistan cannot be discussed here. I'd like to point out in short to the promising prospects that have opened up for Afghan people. You all know that given its complicated aspects, tensions and disagreements over the results of last-year elections (2014) could have turned into a deep crisis across the country, but foresight of political leaders and establishment of a National Unity Government while the electoral tensions and public anxiety were in full swing, proved to be a wise means to break the dead-end in elections. This eased concerns among the public and our international partners. The initiative showed that responsible approach, combined with rationality and understandings of over-arching national interests have increased to admirable extents among Afghan politicians. The National Unity Government which includes almost all political capacities of the country has adopted a vast realistic program to overcome the problem of political instability and putting an end to violence. I will try to explain to touch up the main points of this program, in the following lines.

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

Given that the issues of stability and security have inseparable ties with economic, political and social issues on the one hand, and with the culture and public opinions in the society on the other hand, the National Unity Government has decided to focus, at the same time, on several crucial and essential areas:

1- Signing Security Pact with USA and NATO

As you may already know, the new leadership of Afghan government signed in its second working day, the Security Pact with USA on Sep. 30th, 2014 and also a security pact with NATO. These pacts provide that after US and NATO combat forces withdraw from Afghanistan, the process of training and equipping Afghan security forces will continue. Therefore international community is firmly committed to maintaining stability and security in Afghanistan.

2- Improving Afghan Foreign Relations on Regional and International Levels

In the framework of the Afghan “five-circle foreign policy”, our country made enormous efforts to improve its relations with neighboring countries, and took practical steps to remove tensions and obscurities in bilateral and multilateral relations. Frequent visits by leaders of National Unity Government to nations in the region, and lucid and explicit elaboration of issues with them are worthy of mention here. The National Unity Government firmly believes that dangers of violent extremism, terrorism, drug trafficking, and organized crimes pose threats not only to Afghanistan, but also to the entire region and to some extent the world. Uprooting terrorism demands a regional and global resolve, and honest cooperation between all nations of the region.

3- Reconciliation with Armed Opposition

The National Unity Government recognizes the peace as a real and crucial necessity, and welcomes any dialogue with armed opposition groups. Fortunately there are indications of ongoing political and security changes in the region which may prove to be beneficial for peace and reconciliation; some external proponents of extremist groups are having a second look at their policies; Extremism, with its violent and disastrous consequences have bounced back on its proponents and initiators. Extremist movements gradually come to recognize that terror and

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

spreading fear is not powerful enough to block the way for new and fundamental changes, and their heinous acts will only lead to their further isolation.

The National Unity Government has received messages and indications which are encouraging and promising for fruitful peace negotiations. But my belief is that a number of essential steps have to be taken in order for establishment of fair and sustainable peace in the country:

- a. Armed opposition groups need to have their real representatives around the negotiation table;
- b. They need to abandon violence and violent means to achieve their political ends;
- c. Once negotiations are under way, a national cease-fire needs to be put in place, so that the ability of the negotiating team to exert control on the armed groups under their leadership can be ascertained;
- d. United Nations needs to supervise the negotiation process;
- e. Fundamental values of a democratic regime, civil values, democracy, human rights, women rights and freedom of expression should not be up for negotiations, under any circumstances. These should be respected and accepted by all parties of the negotiations;

Democracy and open political environment create equal opportunities for all citizens of the country. We Afghans must now have learnt through bitter experience that conflict and violence have not solved the problem of political power in the country. The unique means to achieve legitimacy and to ensure political stability is winning the public vote.

I should express my gratitude to all countries who are friends of Afghanistan, particularly Turkey, China, Japan, European Union, some of Islamic nations in Arab world, and especially relevant here, South-Asian Research Center-Istanbul for their efforts and assistance for promoting fair and sustainable peace in Afghanistan.

4- Reforms in Electoral System

Democracy is not an unprecedented phenomenon in Afghanistan; we have had some brushes with it during several periods in our history, but the new political system in Afghanistan is founded

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

upon modern democracy. Recent political leadership of the country have been formed through public voting in several consequent elections, and public role and decision has been the single major determining factor in shaping political leadership. Elections-related events of late and problems arising thereof go to show more clearly the importance of healthy transparent elections. Being first-hand witnesses of developments and events occurring during the last three decades and particularly those in the last fifteen years, Afghan people have gained highly valuable political insights, and have come to recognize the important role they can play in choosing the political leadership of their country. Healthy transparent elections is a foundation of political stability in the country. For this reason, leaders of the National Unity Government, acting on their commitment to Afghan nation, have established a Commission for Reforms in Electoral System, comprising of experienced figures and experts in legal and elections matters. This Commission is tasked with preparing a complete package of suggestions for bringing reforms in the electoral system, including in legislation and management structures. It will work under the supervision of the Chief Executive of Government of Islamic Republic of Afghanistan, and will provide its suggested mechanism for improving and reforming the national elections system to cabinet through the Chief Executive office for approval. In addition to this, a Constitutional Reform Commission is planned to be established for the purpose of removing some defects and replacing the current presidential system with a parliamentary one. The parliamentary system has a history in Afghanistan; it is more compatible with varied structure of Afghan society and provides wider flexibility.

5- Fighting Corruption, and Reforms in the Judicial System

Corruption is a serious problem in Afghanistan, and the judicial system suffers from problems which have resulted in public dissatisfaction, violation of public rights, and widespread estrangement from the regime. Immediate measures to combat corruption, prompt legal action in Kabul Bank case, and sacking a number of civil and security officials on the grounds of their involvement with corruption and bribery are good examples of strong will of the leadership of the National Unity Government in this regard. It is evident that corruption has complex aspects, and is linked with various other issues/problems such as poverty, unemployment and a missing

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

system of efficient audit and supervision in the civil service. All these aspects are dealt with in appropriate ways in the agenda of the government.

6- Focus on Solving Economic Problems

Formal and informal figures both indicate awfully high levels of poverty and unemployment in Afghanistan. A vast unemployed young population can be a significant source of risks for the country. Recognizing economic problems and the scope of poverty and unemployment, the National Unity Government has adopted plans for agriculture modernization, promotion of industries and exploitation of natural resources. It also aims to support domestic and foreign investments, and to provide favorable business conditions through supporting domestic producers and business community.

7- Engaging Political Parties and Civil Society in Consultations and National Decisions

In a democratic system, political parties represent the demands and aspirations of the public; civil society acts as a bridge between the public and the government. Facilitating the participation of political parties and civil society in consultations and decision-makings of national scale will strengthen legitimacy and credibility of the government, and will help remove possible obscurities and illusions in relation to decisions and performance of the government.

8- Promoting a Culture of Moderation and Preventing Extremist and Radical Activities

There is nothing as fatal and harmful as unleashed extremism and radicalism for a Islamic society; Islam is a religion of moderation and middle way. Taking extreme sides, take us away from the essential path of religion and righteousness. Islamic nations in general, and Afghanistan in particular need to attempt at redefining human and social values espoused by the religion, and use the excellent life of Prophet Mohammad as a role model for an enriched ethics for Muslims. Promoting a culture of moderation and institutionalizing civil values of Islam will help decrease the appeal of any religious extremism, and will contribute to strengthen a spirit of tolerance and religious kindness. Fortunately the National Unity Government has developed measures to this end.

9- Good, Efficient and Responsive Governance

GÜNEY ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

SOUTH ASIA STRATEGIC RESEARCH CENTER

Fundamental principles of good governance include respect for human rights, women rights, rule of law, open political space, participation, tolerance, accountability, transparency, efficiency and effectiveness. Good governance also involves following an active policy of inclusiveness and mutual acceptance.

The National Unity Government is honored that Afghanistan has now a robust and thriving civil society with a voice both inside and outside the country, parties and media which are free in their operations and who monitor government performance in earnest. The National Unity Government learns from civil society, media and parties, and respect and take consideration of their opinions. It aims at maintaining constructive communications and relationships with these institutions.

In conclusion of my article, I'd like to point out that prospects for stability and security in Afghanistan are not so worrisome and obscure, as some may be concerned; we see a brighter future ahead of the country; we trust our capabilities and potentialities, and we are certain that friends of Afghanistan across the region and the wider world will never leave us alone on the path to regaining our abilities.